

ਸੁਖਸਾਗਰ

ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ
ਰਵਿਦਾਸੀਆ ਧਰਮ

ਸੁਖਸਾਗਰ

ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ
ਰਵਿਦਾਸੀਆ ਧਰਮ

Year : 2020
Copies : 2000

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :
ਰਵਿਦਾਸੀਆ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਸਥਾਨ
ਕਾਹਨਪੁਰ, ਜਲੰਧਰ (ਪੰਜਾਬ)

ਰਵਿਦਾਸੀਆ ਧਰਮ ਦੇ ਨਿਯਮ

1. ਸਾਡਾ ਰਹਿਬਰ : ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
2. ਸਾਡਾ ਧਰਮ : ਰਵਿਦਾਸੀਆ
3. ਸਾਡੀ ਧਾਰਮਿਕ ਪੁਸਤਕ : ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ

4. ਸਾਡਾ ਕੌਮੀ
ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ :

5. ਸਾਡਾ ਸੰਬੋਧਨ : ਜੈ ਗੁਰਦੇਵ
6. ਸਾਡਾ ਮਹਾਨ ਤੀਰਥ ਅਸਥਾਨ : ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਮੰਦਰ ਸੀਰ ਗੋਵਰਧਨਪੁਰ, ਵਾਰਾਣਸੀ (ਯੂ.ਪੀ.)

7. ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ : ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਹਾਂਰਿਸ਼ੀ ਭਗਵਾਨ ਵਾਲਮੀਕ ਜੀ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਲੋਚਨ ਜੀ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੈਨ ਜੀ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਧਨਾ ਜੀ ਦੀ ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ।

: ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਮਾਨਵਤਾ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਦਾਚਾਰੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ।

ਜਗਤਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਸੰਬੰਧੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ

- * **ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਹਾੜਾ :**
ਮਾਘ ਸੁਦੀ ਪੰਦ੍ਰਾਸ 1433 ਵਿਕਰਮੀ ਸੰਮਤ
ਸੰਨ 1377 ਈ.।
- * **ਜਨਮ ਸਥਾਨ :**
ਸੀਰ ਗੋਵਰਧਨਪੁਰ, ਬਨਾਰਸ (ਯੂ. ਪੀ.)
- * **ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ :**
ਪਿਤਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸੰਤੋਖ ਦਾਸ ਜੀ
ਮਾਤਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਲਸੀ ਦੇਵੀ ਜੀ
- * **ਦਾਦਾ ਦਾਦੀ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ :**
ਦਾਦਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਜੀ
ਦਾਦੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੱਖਪਤੀ ਜੀ
- * **ਸੁਪਤਨੀ ਅਤੇ ਸਪੁੱਤਰ ਦਾ ਨਾਮ :**
ਸੁਪਤਨੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲੋਨਾ ਜੀ
ਸਪੁੱਤਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਵਿਜੈ ਦਾਸ ਜੀ
- * **ਬ੍ਰਹਮਲੀਨ :**
ਹਾੜ ਦੀ ਸੰਗਰਾਂਦ 1584 ਵਿਕਰਮੀ ਸੰਮਤ
(1528 ਈ.) ਬਨਾਰਸ ਵਿਖੇ।

ਤੱਤਕਰਾ

ਲੜੀ ਨੰ: ਸਿਰਲੇਖ

ਪੰਨਾ

ਅਮ੍ਰਿਤ ਵਲ ਦਾ ਅਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

1. ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥1
2. ਬੇਗਮਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥1
3. ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰੇ ਭਾਈ।2
4. ਹੈ ਸਬ ਆਤਮ ਸੁਖ ਪਰਕਾਸ ਸਾਂਚੇ।2
5. ਕੋਉ ਸੁਮਰਨ ਦੇਖੋ ਯੇ ਸਬ ਓਪਲੀ ਚੋਭਾ ॥3

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

6. ਕੂਪੁ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥3
7. ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੇਖ ਬਿਨਾਸ ॥4
8. ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥4
9. ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥5

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ

10. ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥5
11. ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥5
12. ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥6
13. ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥6

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ

14. ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥7
15. ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੋ ਹੋਇ ॥7
16. ਜੋ ਮੋਹਿ ਬੇਦਨਿ ਕਾਸਨਿ ਆਖੁ ਹਰਿ ਬਿਨ ਜੀਵਨ ਕੈਸੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥8
17. ਐਸਾ ਹੀ ਹਰਿ ਕਿਉਂ ਪਇਵੇ, ਮਨ ਚੰਚਲੁ ਰੇ ਭਾਈ।8
18. ਹਮ ਘਰ ਆਇਓ ਰਾਮ ਭਤਾਰ, ਗਾਵਹੁ ਸਖਿ ਮਿਲ9

ਰਾਗ ਭੈਰਉ

19. ਐਸਾ ਧਿਆਨ ਧਰੋ ਬਨਵਾਰੀ।9
20. ਅਬਿਗਤਿ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ।10
21. ਗੁਰੁ ਸਭੁ ਰਹਸਿ ਅਗਮਹਿ ਜਾਨੈ।10

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ

22. ਕੇਸਵੇ ਵਿਕਟ ਮਾਯਾ ਤੋਰ ਤਾਤੇ ਬਿਕਲ ਗਤਿ ਮੋਰ ॥11
23. ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨ11
24. ਦੇਹੁ ਕਲਾਲੀ ਏਕ ਪਿਆਲਾ।12

25.	ਐਸੀ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਵਿਖਿਆਤ ਚਮਾਰੰ ॥.....	12
26.	ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਹੁ ਲਖਾਈ ਬਾਟ ॥	12
27.	ਜੋ ਤੁਮ ਤੋਰੋ ਰਾਮ ਮੈ ਨਹਿ ਤੋਰੋ।	13
28.	ਅਬ ਕੈਸੇ ਛੂਟੈ ਨਾਮ ਰਟ ਲਾਗੀ ॥.....	13
29.	ਮਾਧੋ! ਮੋਹਿ ਏਕੁ ਸਹਾਰੋ ਤੋਰਾ ॥.....	14

ਰਾਗ ਟੋਡੀ

30.	ਪਾਵਨ ਜਸ ਮਾਧੋ ਤੋਰਾ ਤੁਮ ਦਾਰੁਨ ਅਘਮੋਚਨ ਮੋਰਾ ॥.....	14
31.	ਪੈਂਤੀ ਅੱਖਰੀ	15

॥ ਪਦੇ ॥

32.	ਸੋਹੰ ਓਅੰਕਾਰ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਆਨਾਦਿ, ਆਖੰਡ ਧਯਾਨ ਸਾਰੂਪ ॥	19
33.	ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਵਿਖੇ, ਧਰੋ ਸੋ ਹਰ ਦਮ ਧਯਾਨ ॥	19
34.	ਕਰ ਏਕਾਗਰ ਬਰਿਤ ਕੋ, ਸਿਮਰੇ ਨਿਤ ਕਰਤਾਰ ॥.....	19
35.	ਪ੍ਰਥਮੋਂ ਸਤਿ ਸਵਰੂਪ ਥਾ, ਵਹਿ ਅਬਿਨਾਸ਼ੀ ਆਪ ॥	20
36.	ਜਾਪ ਜਪੋ ਤੁਮ ਨਾਮ ਕਾ, ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥	20
37.	ਅੰਤਰ ਕਰ ਗਾਵੇ ਸਦਾ, ਹ੍ਰਿਦਯ ਕਰ ਭਰਪੂਰ ॥.....	20
38.	ਦੇਵਨ ਵਾਲਾ ਦੇਤ ਹੈ, ਤਿਸ ਕੀ ਕਰ ਮਨ ਆਸ ॥	21
39.	ਤਨ, ਮਨ ਧਨ ਅਰਪਣ ਕਰੋ, ਬਾਣੀ ਜਪ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥	21
40.	ਗੁਰਮੁੱਖ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖ, ਕੁਕਰਮ ਸੇ ਮਨ ਬੰਦ ॥	21
41.	ਸਰਬ ਹੀ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਹੈ, ਦੂਸਰ ਕੌਨ ਕਹਾਇ ॥.....	22
42.	ਨਾਮ ਧਿਆਵੇ ਦੇਵ ਮੁਨਿ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਸ਼ ਆਗੰਮ ॥	22
43.	ਤਿਸ ਜੇਵਡ ਦਾਤਾ ਨਾਂਹਿ ਕੋ, ਗੁਰ ਆਪਰੰਪਰ ਸੋਇ ॥	22
44.	ਅੱਠ ਸੱਠ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ, ਫਲ, ਹੋਵਤ ਜੋ ਸੱਚ ਜਾਗ ॥.....	23
45.	ਗੁਣੋਂ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸਾਗਰਾ, ਧਿਆਯ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਮ ॥.....	23
46.	ਗੁਰਦੇਵ ਦੋਵਾਰੇ ਤੋਰਾ ਮਾਨ ਹੋ, ਨਿਧਯਾਸਨ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲ ॥.....	23
47.	ਕੁਦਰਤ ਕੌਨ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਨੇ ਭੇਤ ॥.....	24
48.	ਤਿਸ ਬਿਨ ਦੂਸਰ ਅਵਰ ਨਾ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਦੇਖ ॥.....	24
49.	ਨਾਮ ਧਨੀ ਕਾ ਸਤਿ ਸਦਾ, ਗੁਰਦੇਵ ਰਾਖ ਮਨ ਟੇਕ ॥	24
50.	ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਤਿਆਗਨ ਕਰੋ, ਲੋਹੇ ਗੁਰਮਤ ਖੋਜ ॥	25
51.	ਭਗਵਾਨ ਆਤਮ ਦੇਵ ਕਾ, ਕਰੋ ਮਨ ਅਪਨੇ ਜਾਪ ॥	25
52.	ਜੀਭਾ ਕਾਂਤੀ ਮਨ ਕਰੋ, ਸਾਨ ਚੜਾਵੇ ਤੇਜ ॥.....	25
53.	ਵੇਰਾਗ ਵਿਵੇਕ ਤਤੀਖਸ਼ਾ, ਸਮ ਦਮ ਆਦਿ ਲੇ ਖੋਜ ॥.....	26
54.	ਆਪਣਾ ਬੀਜ ਤੂੰ ਆਪ ਹੀ, ਖਾਵਤ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ॥	26
55.	ਗੁਣ ਆਵੇ, ਗੁਣ ਉਚਾਰੇ, ਗੁਣ ਮੇਂ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥	26
56.	ਨਾਰਾਇਣ ਰੰਗ ਕਰੇ ਜਗ, ਧਾਰੇ ਰੂਪ ਅਜੈਬ ॥.....	27
57.	ਨਾਮ ਧਿਆਵੇ ਸਿੱਧ ਭਏ, ਜਪਨ ਜਪੋ ਬਹੁ ਬਾਰ ॥	27

58.	ਵਰਨਣ ਕਰ ਕੇ ਕੇ ਕਰੇ, ਜਗ ਪਾਲਕ ਪਰਸ਼ਸ ॥	28
59.	ਦਾਤਾ ਸਭ ਗੁਣ ਬੜਾ ਹੈ, ਕਿਰਤ ਨਾ ਮੇਟੇ ਕੋਇ ॥	28
60.	ਗੁਰਮੁਖ ਦਵਾਰਾ ਨਾਦ ਸੁਣ, ਹਿਦਯ ਮਾਂਹ ਲੇ ਬੂਝ ॥	28
61.	ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ ਆਨੰਤ ਹੈ, ਖੋਜਨ ਹਾਰੇ ਲੋਕ ॥	29
62.	ਨਦੀਆਂ ਲਹਿਰੀਂ ਬਸ ਰਹਾ, ਸਾਗਰ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰ ॥	29
63.	ਏਕ ਘੜੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਲਾਗੇ ਕਲੂ ਕਲੇਸ਼ ॥	30
64.	ਨਿਹਾਲ, ਨਿਹਾਲ, ਨਿਹਾਲ ਹੈ, ਵਹ ਕਰਤਾਰ ਨਿਹਾਲ ॥	30
65.	ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅੰਤ ਨਾ ਪਰੇ ਆਕਾਰ ॥	30
66.	ਸਤਿਗੁਰੂ ਉੱਚਾ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਸਤਿ ਉੱਚਾ ਵਡ ਨਾਉ ॥	31
67.	ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਨਿਵਾਸ ॥	31
68.	ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ, ਸ਼ੇਸ਼ਟ ਪੁਰਸ਼ ਸੰਗ ਪਿਆਰ ॥	32
69.	ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਪਾਵਤ ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਰ ॥	32
70.	ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਮਨ ਕਰ ਜਪੇ ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ ਆਪ ॥	33
71.	ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਓਅੰਨੀਤ, ਮਨ ਧਰ ਸੱਚ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ॥	33

ਸੰਧਯਾ ਵੇਲੇ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ

72.	ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਬ	35
73.	ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ	35
74.	ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਗੋਪਾਲ ਸੋ ਜਨ ਘਟੈ ਹੋ।	36
75.	ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ॥	36

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ

76.	ਨਾਥ ਕਛੁਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥	36
-----	-------------------	----

ਰਾਗ ਸੂਹੀ

77.	ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥	37
-----	--------------------------	----

ਰਾਗ ਗੋਂਡ

88.	ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥	37
89.	ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਰਵੈ ॥	38
90.	ਆਜ ਦਿਵਸ ਲੇਉਂ ਬਲਿਹਾਰਾ।	39

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ

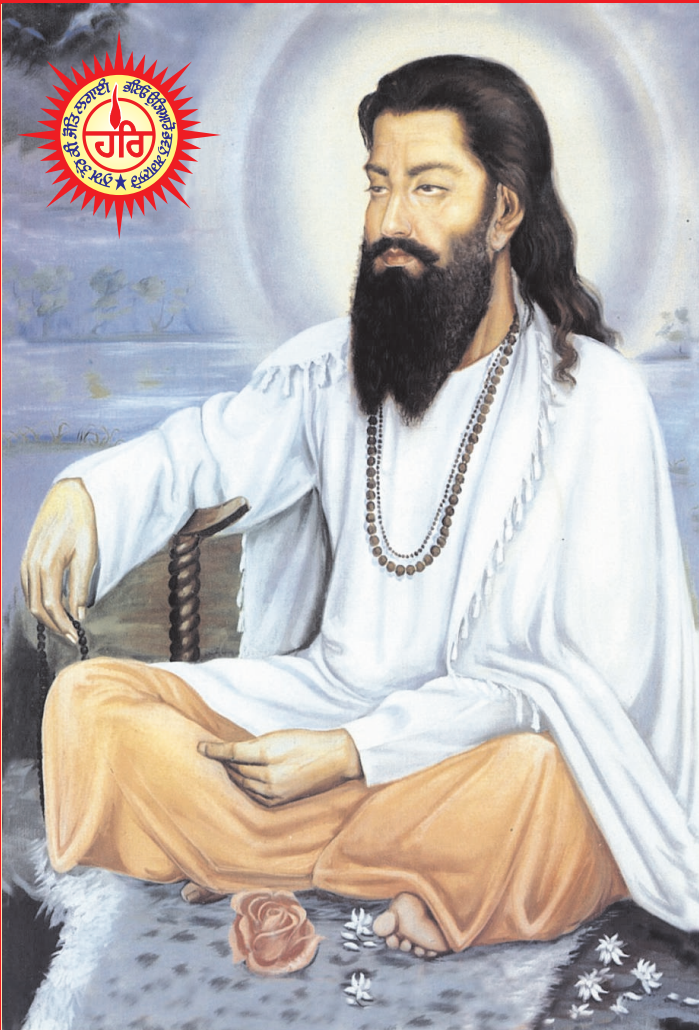
91.	ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥	39
92.	ਗਾਇ ਗਾਇ ਅਬ ਕਾ ਕਹਿ ਗਾਉ ॥	39
93.	ਐਸੇ ਕੁਛੁ ਅਨੁਭੋ ਕਹਤ ਨ ਆਵੈ ॥	40
94.	ਨਰਹਰਿ ਚੰਚਲ ਹੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਕੈਸੇ ਭਗਤਿ ਕਹੂੰ ਮੈ ਤੋਰੀ ॥	40
95.	ਤਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਗਾਵੈਗਾ ॥	41

ਰਾਗ ਮਾਰੂ

96.	ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥	41
-----	-----------------------------	----

97.	ਪੀਆ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥	42
	ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ	
98.	ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ॥	42
	ਰਾਗ ਮਲਾਰ	
99.	ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥	42
	ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ	
100.	ਚਲਿ ਮਨ ਹਰਿ ਚਟਸਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉੰ ॥	43
	ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਦੋਪਾਦ)	
101.	ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਜੀ ਧਨੀ ਤਾ ਕੈ ਕਾਹਿ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ ॥	43
	‘ਬਾਰਾਂ ਮਾਸ’ ਉਪਦੇਸ਼	
102.	“ਚੇਤ”	45
103.	“ਵੈਸਾਖਿ”	45
104.	“ਜੇਠ”	46
105.	“ਹਾੜ”	47
106.	“ਸਾਵਣ”	47
107.	“ਭਾਦਰੋ”	48
108.	“ਅੱਸੂ”	49
109.	“ਕੱਤਕ”	49
110.	“ਮੱਘਰ”	50
111.	“ਪੋਹ”	51
112.	“ਮਾਘ”	51
113.	“ਫੱਗਣ”	53
	ਵਿਆਹ ਦੀ ਵਿਧੀ	
114.	“ਦੋਹਰਾ”	54
115.	“ਸਾਂਦ ਬਾਣੀ”	54
116.	“ਅਨਮੋਲ ਵਚਨ” (ਮਿਲਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ)	55
	“ਸ਼ਾਦੀ ਉਪਦੇਸ਼”	
117.	‘ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ’	56
118.	‘ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ’	56
119.	‘ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ’	57
120.	‘ਚੌਥੜੀ ਲਾਵ’	57
121.	‘ਸੁਹਾਗ ਉਸਤਤ’	58
	“ਮੰਗਲਾਚਾਰ”	
122.	“ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਪਹਿਲਾ”	59
123.	“ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਦੂਜਾ”	60
124.	“ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਤੀਜਾ”	60

ਲੜੀ ਨੰ:	ਸਿਰਲੇਖ	ਪੰਨਾ
125.	“ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਚੌਥਾ”	61
126.	“ਅਨਮੋਲ ਵਚਨ”	62
ਵੈਰਾਗਮਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ		
ਰਾਗ ਗਉੜੀ		
127.	ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੇ ਰੈਣਿ ਦੇ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਤੈਂ	63
ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ		
128.	ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥	64
ਆਸਾ ਬਾਣੀ		
129.	ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥	65
ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ		
130.	ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਬੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥	65
131.	ਰੇ ਮਨ! ਚੇਤ ਮੀਚੁ ਦਿਨ ਆਇਆ, ਤੇ ਜਗ ਜਾਲ ਨ	66
ਰਾਗ ਸੂਹੀ		
131.	ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥	66
132.	ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਰਸੋਈ ॥ ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਗਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥	67
ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਚੌਪਦਾ)		
133.	ਦੁਖਿਆਰੀ ਦੁਖਿਆਰਾ ਜਗ ਮਹਿ,	67
ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਚੌਪਦਾ)		
134.	ਮਨ ਮੋਰਾ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨ ॥	67
135.	ਬੀਤਿ ਆਯੁ ਭਜਨੁ ਨਹੀਂ ਕੀਨੁ ॥	68
ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ		
136.	ਕਾ ਤੂੰ ਸੋਵੈ ਜਾਗ ਦਿਵਾਨਾ।	68
137.	ਖੋਜਤ ਕਿਬੂੰ ਫਿਰੈ, ਤੇਰੇ ਘਟ ਮਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥	69
ਰਾਗ ਬਸੰਤ		
138.	ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥	69
ਰਾਗ ਮਲਾਰ		
139.	ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥੁ ਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥	70
ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ		
140.	ਰੇ ਮਨ ਮਾਂਛਲਾ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦੇ, ਤੂੰ ਚਿਤਰ ਬਚਿਤਰ ਬਿਚਾਰ ਰੇ।	71
ਆਰਤੀ		
141.	ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥	72
142.	ਆਰਤੀ ਕਹਾਂ ਲੈਂ ਕਰ ਜੋਵੈ।	73
143.	ਸੰਤ ਉਤਾਰੈ ਆਰਤੀ ਦੇਵ ਸਿਰੋਮਨੀਏ।	73
144.	ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮੇਂ ਆਰਤੀ ਕੀਜੈ ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਇਕੇ ਮੇਕ ਕਰੀਜੈ।	74
145.	ਆਰਤੀ ਕਰਤ ਹਰਸੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਆਵਤ ਚਿਤ ਤੁਵ ਰੂਪ ਘਨੇਰੇ ॥	75
146.	ਅਰਦਾਸ	76

ਜਗਤਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ)

ਪ੍ਰਬੰਧਕ : ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ (ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ

ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥ ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ
ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਅਹੇ
ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ
ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥ ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੁ ॥
ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਉ ॥੩॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 1)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ

ਬੇਗਮਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥
ਨਾ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥ ਖਉਫੁ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸੁ
ਜਵਾਲੁ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥ ਊਹਾਂ ਖੈਰਿ
ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਦਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥ ਆਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ
ਮਸਹੂਰ ॥ ਊਹਾਂ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ ॥੨॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ
ਕਰਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥ ਮਹਰਮ ਮਹਲ ਨ ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ ॥ ਕਹਿ
ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੁ ਮੀਤੁ
ਹਮਾਰਾ ॥੩॥੨॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 2)

ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰੇ ਭਾਈ। ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨ ਜੋ ਕਛੁ
 ਕਰੀਏ ਸੋ ਸਬ ਭਰਮ ਕਹਾਈ ॥ ਟੇਕ ॥ ਭਗਤਿ ਨ ਰਸ ਦਾਨ
 ਭਗਤਿ ਨ ਕਥੈ ਗਿਆਨ। ਭਗਤਿ ਨ ਬਨ ਮੇਂ ਗੁਫਾ
 ਖੁਦਾਈ ॥੧॥ ਭਗਤਿ ਨ ਐਸੀ ਹਾਂਸੀ ਭਗਤਿ ਨ ਆਸਾ
 ਪਾਸੀ। ਭਗਤਿ ਨ ਕੁਲ ਕਾਨ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਨਾ
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਾਂਧੈ ਭਗਤਿ ਨ ਜੋਗ ਸਾਧੈ। ਭਗਤਿ ਨ ਅਹਾਰ
 ਘਟਾਈ ਯੇ ਸਬ ਕਰਮ ਕਹਾਈ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਨ ਨਿਦ੍ਰਾ ਸਾਧੈ
 ਭਗਤਿ ਨ ਬੈਰਾਗ ਬਾਂਧੈ। ਭਗਤਿ ਨ ਯੇ ਸਬ ਬੇਦ ਬੜਾਈ ॥
 ੪॥ ਭਗਤਿ ਨ ਮੂਡ ਮੁਡਾਏ ਭਗਤਿ ਨ ਮਾਲਾ ਦਿਖਾਏ।
 ਭਗਤਿ ਨ ਚਰਨ ਧੁਆਏ ਯੇ ਸਭ ਗੁਨੀ ਜਨ ਗਾਈ ॥੫॥
 ਭਗਤਿ ਨ ਤੋਂ ਲੋਂ ਜਾਨੀ ਜੋ ਲੋਂ ਆਪ ਕੋ ਆਪ ਬਖਾਨੀ। ਜੋਈ
 ਜੋਈ ਕਰੈ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਬੜਾਈ ॥੬॥ ਆਪਾ ਗਯੋ ਤਬ ਭਗਤਿ
 ਪਾਈ ਐਸੀ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਈ। ਰਾਮ ਮਿਲਿਯੋ ਅਪਨੇ ਗੁਨ
 ਖੋਇਓ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੈ ਜੋ ਗੰਵਾਈ ॥੭॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ
 ਛੂਟੀ ਸਬ ਆਸ ਤਬ ਹਰਿ ਤਾਹੀ ਕੇ ਪਾਸ। ਆਤਮਾ ਥਿਰ
 ਭਈ ਤਬਹੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੮॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 4)

ਹੈ ਸਬ ਆਤਮ ਸੁਖ ਪਰਕਾਸ ਸਾਂਚੋ। ਨਿਰੰਤਰ ਨਿਰਾਹਾਰ
 ਕਲਪਿਤ ਏ ਪਾਂਚੋ ॥ ਟੇਕ ॥ ਆਦਿ ਮਧਯ ਅੰਸਾਨ ਏਕ ਰਸ
 ਤਾਰ ਤੂੰਬ ਨ ਤਾਈ। ਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ਪੂਰਿ
 ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਰਾਈ ॥੧॥ ਸਰਬੇਸਵਰ ਸ੍ਰਬੰਗੀ ਸਰਬਗਤਿ
 ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਸੋਈ। ਸਿਵ ਨ ਅਸਿਵ ਨ ਸਾਧ ਅਰੁ

ਸੇਵਕ ਉਨੈ ਭਾਵ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥੨॥ ਧਰਮ ਅਧਰਮ ਮੋਛ ਨਹਿ
ਬੰਧਨ ਜਰਾ ਮਰਨ ਭਵ ਨਾਸਾ । ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟਿ ਗੋਯ ਅਰੁ
ਗਿਆਨਾ ਏਕ ਮੇਕ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੩॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 5)

ਕੋਉ ਸੁਮਰਨ ਦੇਖੋਂ ਯੇ ਸਬ ਓਪਲੀ ਚੋਭਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਜੇਸੀ
ਸੁਮਿਰਨ ਤਾ ਕੋ ਤੈਸੀ ਸੋਭਾ ॥ ਟੇਕ ॥ ਹਮਰੀ ਹੀ ਸੀਖ ਸੁਨੈ ਸੋਂ
ਹੀ ਮਾਂਡੇ ਰੇ ॥ ਥੋਰੇ ਹੀ ਇਤਰਾਈ ਚਾਲੈ ਪਤਿਸ਼ਾਹਿ ਛਾਡੇ
ਰੇ ॥੧॥ ਅਤਿਹੀ ਆਤੁਰ ਹੂੈ ਕਾਂਚਾ ਹੀ ਤੋਲੇ ਰੇ ॥ ਉਡੇ ਜਲ
ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਪਾਂਡ ਰਾਖੋ ਰੇ ॥੨॥ ਥੋਰੇ ਹੀ ਥੋਰੇ ਮੁਸੀਅਤ ਪਰਾਯੋ
ਧਨਾ । ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਸੁਨੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥੩॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 5)

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ

ਕੂਪੁ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥ ਐਸੇ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾਪਾਰੁ ਨ ਸੂਝ ॥੧॥
ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ
ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ
ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ
ਸਮਝਾਇ ॥੨॥ ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ
ਅਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ
ਚਮਾਰ ॥੩॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 10)

ਆਸਾ ਬਾਣੀ

ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ਏਕ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸ ॥ ਪੰਚ ਦੋਖ
ਅਸਾਧ ਜਾ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧ ॥ ਮਾਧੋ ਅਬਿਦਿਆ
ਹਿਤ ਕੀਨ ॥ ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ਮਲੀਨ ॥੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਗਦ
ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥ ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ
ਦੁਲਭ ਤਿਹੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ
ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ
ਉਪਾਇ ॥੩ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ ਉਦਾਸ ਤਜੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਪਨ ਤਪੁ
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ ਭਗਤ ਜਨ ਭੈ ਹਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ
ਨਿਦਾਨ ॥੪ ॥੧ ॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 11)

ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ਜਾਨੈ ਸੰਤ
ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧ ॥ ਸੰਤ ਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ
ਮਾਝੈ ਦੀਜੈ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਆਚਰਣ ਸੰਤ ਚੋ
ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਚ ਓਲ੍ਹਗ ਓਲ੍ਹਗਣੀ ॥੨ ॥ ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ
ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥ ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ
ਸਣਿ ॥੩ ॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਣੈ ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਸੰਤ
ਅਨੰਤਹਿ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥੪ ॥੨ ॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 11)

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ
 ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ
 ਉਜਾਗਰ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਨਿਮਤ
 ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ
 ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਇਉ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 13)

ਰਾਗੁ ਗੁਜਰੀ

ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ਜਲੁ ਮੀਨਿ
 ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥
 ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲਾਗਰ
 ਬੇਰੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥
 ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ
 ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥ ਗੁਰ
 ਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਆਹਿ ਨ
 ਤੇਰੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 14)

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ

ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥ ਅਪਨੇ
 ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ
 ਜਾਨਤ ਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥

ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ
 ਬਾਨੀ ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਉ ਨ ਬਿਸਰਿਓ
 ਪਾਨੀ ॥੨॥ ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ
 ਰਾਜਾ ॥ ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨਹੀ
 ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅਬ ਇਹ
 ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਦੁਖੁ
 ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 15)

ਸੁਖਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਚਾਰਿ
 ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ
 ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ
 ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ
 ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ
 ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ
 ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ
 ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 17)

ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ
 ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ
 ਤੋਰਹਿ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ

ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥ ਤੁਮ
 ਸਿਉ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ
 ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥੪॥ ਤੁਮਰੇ
 ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ
 ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 17)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ

ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅਸਟ ਦਸਾ
 ਸਿਧਿ ਕਰ ਤਲੈ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ
 ਨਹੀ ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ ॥ ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ
 ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ
 ਭਾਰੁ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਕਹਿ
 ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੈਸਾ
 ਤੁਹੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥੩॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 29)

ਜਿਹ ਕੁਲ ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੋ ਹੋਇ ॥ ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਰੰਕੁ ਨਹੀ
 ਈਸੁਰੁ ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨੀਐ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੂਦ ਅਰੁ ਖੁਤੀ ਡੋਮ ਚੰਡਾਰ ਮਲੇਛ ਮਨ ਸੋਇ ॥
 ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ ਆਪੁ ਤਾਰਿ ਤਾਰੇ ਕੁਲ
 ਦੋਇ ॥੧॥ ਧੰਨਿ ਸੁ ਗਾਉ ਧੰਨਿ ਸੋ ਠਾਉ ਧੰਨਿ ਪੁਨੀਤ ਕੁਟੰਬ
 ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਰ ਰਸੁ ਤਜੇ ਆਨ ਰਸ ਹੋਇ ਰਸ

ਮਗਨ ਡਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ ॥੨॥ ਪੰਡਿਤ ਸੂਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਰਾਜਾ
 ਭਗਤ ਬਰਾਬਰਿ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸੇ ਪੁਰੈਨ ਪਾਤ ਰਹੈ ਜਲ
 ਸਮੀਪ ਭਨਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਓਇ ॥੩॥੨॥
 (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 29)

ਜੋ ਮੋਹਿ ਬੇਦਨਿ ਕਾਸਨਿ ਆਖੁੰ ਹਰਿ ਬਿਨ ਜੀਵਨ ਕੈਸੇ ਕਰਿ
 ਰਾਖੋ ॥ ਟੇਕ ॥ ਜਿਵ ਤਰਸੈ ਇਕ ਦੰਗ ਬਸੇਰਾ ਕਰਹੁ ਸੰਭਾਲ
 ਤੁਮ ਸਿਰਜਨ ਮੇਰਾ ॥ ਬਿਰਹ ਤਪੈ ਤਨ ਅਧਿਕ ਜਰਾਵੈ ਨੀਂਦ
 ਨ ਆਵੈ ਭੋਜਨ ਨ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਰਬ ਗਹੇਲੀ
 ਪਿਉ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਲੀ ॥ ਮੈਂ ਰੇ ਦੁਹਾਗਨਿ ਅਧਿਕਰਿ
 ਜਾਨੀ ਗਯੋ ਸੋ ਜੋਬਨ ਸਾਧ ਨ ਮਾਨੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਸਾਂਈਂ
 ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਬੰਦਾ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ
 ਅੰਦੇਸਾ ਯੇਹੀ ਬਿਨ ਦਰਸਨ ਕਿਉਂ ਜੀਵਹਿ ਸਨੇਹੀ ॥੩॥
 (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 32)

ਐਸਾ ਹੀ ਹਰਿ ਕਿਉਂ ਪਇਵੋ, ਮਨ ਚੰਚਲੁ ਰੇ ਭਾਈ। ਚਪਲ
 ਭਇਓ ਚਹੁੰਦਿਸ ਧਾਵਇ, ਰਾਖਇਓ ਰਹਾਇ ॥ ਟੇਕ ॥ ਮੈਂ ਮੇਰੀ
 ਛੁਟਇ ਨਹਿੰ ਕਬਹੂੰ, ਮੈਂ ਮੰਮਤਾ ਮਦੁ ਬੀਧਿਓ। ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਹਿ
 ਰਹਿਓ ਰੁਝਾਨੋਂ, ਨਿਤ ਵਿਸ਼ਿਆ ਰਸ ਗੀਝਿਓ ॥੧॥ ਡੰਮ ਕੋਹ
 ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਬਸੁ, ਕਪਟ ਕੂੜ ਹੂੰ ਬੰਧਾਇਓ ॥ ਕਾਮ ਲੁਬਧੁ ਕੋ
 ਬਸਿ ਪਰਿਓ, ਕੁਲਕਾਂਨਿ ਛਾਂੜਿ ਬਿਕਾਇਓ ॥੨॥ ਛਾਪਾ
 ਤਿਲਕ ਛਪੋਂ ਨਹੀਂ ਸੋਭਇ, ਜੋ ਲੋਂ ਕੇਸੋਂ ਨਹਿੰ ਗਾਇਓ। ਸੰਜਮਿ
 ਰਹਿਓ ਨ ਹਰਿ ਹੂੰ ਸਿਮਰਿਓ, ਬਿਰਥਾ ਭਰਮਿਓ ਰੂ

ਭਰਮਾਇਓ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਕੰਤਕ ਕਲਾ ਕਾਛੈ ਕਛੇ, ਬਹੁਰਿ
ਸਾਂਗ ਦਿਖਾਵੇ। ਮੂਰਿਖ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸਮੁਝਿ ਨਹਿ, ਔਰਨਿ
ਕਾ ਸਮੁਝਾਵੇ ॥੪॥ ਆਸ ਕਰੈ ਬੈਕੁੰਠ ਗਵਨ ਕਉ, ਚਲ ਮਨ
ਕਭਉ ਨ ਥਿਰਾਇਓ। ਜੋ ਲੋ ਮਨ ਵਸਿ ਨਹਿ ਹੂੰ ਤੋ, ਤੋ ਲਗਿ
ਸਭੁ ਜੁਠਾਰਿਓ ॥੫॥ ਕਪਟ ਕੀਆ ਗੀਝਇ ਨਹਿ ਕੇਸੋ, ਜਗੁ
ਕਰਤਾ ਨਹਿ ਕਾਂਚਾ। ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਜੋ ਹਰਿ ਮਾਧੋ, ਸੇਵਰਾ
ਹੋਵੈ ਮਨ ਸਾਂਚਾ ॥੬॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 33)

ਹਮ ਘਰ ਆਇਓ ਰਾਮ ਭਤਾਰ, ਗਾਵਹੁ ਸਖਿ ਮਿਲ
ਮੰਗਲਾਚਾਰ ॥ ਤਨ ਮਨ ਰਤ ਕਰਹਿ ਆਪੁਨੋ, ਤੋ ਕਹੁ
ਪਾਇਹਿ ਪਿਵ ਪਿਆਰ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋ ਜੋ ਦਰਸਨ ਪਾਇ,
ਮਨ ਮੰਦਿਰ ਮਹਿ ਭਇਓ ਉਜਿਆਰ। ਹੂੰ ਮੜਇ ਤੈ ਨੋ ਨਿਧਿ
ਪਾਈ, ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨਹੀਂ ਰਾਮ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ
ਬਿਛੁਰੇ ਪਿਵ ਪਾਇਓ, ਜਨਮ ਜਨਮ ਤੈਂ ਬਿਲਇ ਰਾਰ। ਕਹਿ
ਰਵਿਦਾਸ ਹੂੰ ਕਛੁ ਨਹਿ ਜਾਨੋਂ, ਚਰਣ ਕੰਵਲ ਮਹਿ ਤੁਵ
ਮੁਰਾਰ ॥੩॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 38)

ਰਾਗ ਭੈਰਉ

ਐਸਾ ਧਿਆਨ ਧਰੋਂ ਬਨਵਾਰੀ। ਮਨ ਪਵਨ ਦਿੜਿ ਸੁਖਮਨ
ਨਾੜੀ ॥ ਟੇਕ ॥ ਸੋਈ ਜਪੁ ਜਪੋਂ ਜੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜਪਨਾ। ਸੋਈ
ਤਪੁ ਤਪੋਂ ਜੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤਪਨਾ ॥੧॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਕਰੋਂ ਜੋ ਬਹੁਰਿ
ਨ ਕਰਨਾ। ਐਸੀ ਮਰੋਂ ਜੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਉਲਟੀ ਗੰਗ

ਜਮੁਨ ਮੇਂ ਲਯਾਵੈ। ਬਿਨਹੀ ਜਲ ਮਜਨ ਹੈ ਆਵੈ॥੩॥
 ਲੋਚਨ ਭਰਿ ਭਰਿ ਬਿਯੰਬ ਨਿਹਾਰੈ। ਜੋਤਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਔਰ
 ਬਿਚਾਰੈ॥੪॥ ਪਿੰਡ ਪਰੇ ਜੀਵ ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਜਾਤਾ। ਸ਼ਬਦ
 ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦ ਰਾਤਾ॥੫॥ ਜਾ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਸੋਈ ਭਲ
 ਜਾਨੈ॥ ਗੁੰਗੋ ਸਾਕਰ ਕਹਾ ਬਖਾਨੈ॥੬॥ ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲ ਮੇਂ ਤੇਰਾ
 ਬਾਸਾ। ਤਾਥੈ ਜਾਵ ਮੇਂ ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ॥੭॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ
 ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਉ। ਜਿਸ ਘਰਿ ਜਾਓ ਹੋਂ ਬਹੁਰਿ ਨ
 ਆਉ॥੮॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 64)

ਅਬਿਗਤਿ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ। ਮੈਂ ਕਾ ਜਾਨੂੰ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ
 ਸੇਵਾ॥ ਟੇਕ॥ ਬਾਂਧੂ ਨ ਬੰਧਨ ਛਾਂਉ ਨ ਛਾਯਾ। ਤੁਮਹੀਂ ਸੇਉਂ
 ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਯਾ॥੧॥ ਚਰਨ ਪਤਾਲ ਸੀਸ ਅਸਮਾਨਾ। ਸੋ
 ਠਾਕੁਰ ਕੈਸੇ ਸੰਪੁਟ ਸਮਾਨਾ॥੨॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਅੰਤ ਨ
 ਪਾਇਆ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਖੋਜਤ ਜਨਮ ਗੰਵਾਇਆ॥੩॥ ਤੋੜੂੰ ਨ
 ਪਾਤੀ ਪੂਜੂੰ ਨ ਦੇਵਾ। ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਕਰੂੰ ਹਰਿ ਸੇਵਾ॥੪॥
 ਨਖ ਪ੍ਰਸੇਦ ਜਾ ਕੇ ਸੁਰਸਰਿ ਧਾਰਾ। ਰੋਮਾਵਲੀ ਅਠਾਰਹ
 ਭਾਰਾ॥੫॥ ਚਾਰੋ ਬੇਦ ਜਾ ਕੇ ਸੁਮਿਰਤ ਸਾਂਸਾ। ਭਗਤਿ ਹੇਤ
 ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ॥੬॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 64)

ਗੁਰੂ ਸਭੁ ਰਹਸਿ ਅਗਮਹਿ ਜਾਨੈ। ਢੂੰਢੇ ਕੋਉ ਛਟ ਸਾਸਤ੍ਰਨ
 ਮਹਿੰ, ਕਿਧੂੰ ਕੋ ਵੇਦ ਵਸ਼ਾਨੈ॥ਟੇਕ॥ ਸਾਂਸ ਉਸਾਂਸ ਚੜਾਵੈ ਬਹੁ
 ਬਿਧਿ, ਬੈਠਹਿੰ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧੀ। ਫਾਂਟਿਓ ਕਾਨੁ ਭਭੂਤ ਤਨਿ
 ਲਾਈ, ਅਨਿਕ ਭਰਮਤ ਵੈਰਾਗੀ॥੧॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਕਰਇ

ਬਹੁਤੇਰੇ, ਕਥਾ ਬਸਤ ਬਹੁ ਸਾਨੈ। ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਮਿਲਿਓ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ, ਜਿਹਿ ਅੰਤਰ ਹਰਿ ਮਿਲਾਨੈ ॥੨॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 65)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ

ਕੇਸਵੇ ਵਿਕਟ ਮਾਯਾ ਤੋਰ ਤਾਤੇ ਬਿਕਲ ਗਤਿ ਮੋਰ ॥ ਟੇਕ ॥
ਸੁਬਿਸ਼ ਡਸਨ ਕਰਾਲ ਅਹਿਮੁਖ ਗ੍ਰਸਤਿ ਸੁਦ੍ਰਿੜ ਸੁ ਮੇਸ਼ ॥
ਨਿਰੁਖਿ ਮਾਖੀ ਬਖਤ ਬਿਆਕੁਲ ਲੋਭ ਕਾਲ ਨਾ ਦੇਖ ॥੧॥
ਇੰਦ੍ਰਿਯਾਦਿਕ ਦੁੱਖ ਦਾਰਨ ਅਸੰਖਯਾਦਿਕ ਪਾਪ ॥ ਤੋਹਿ
ਭਜਤ ਰੁਘੁਨਾਥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾ ਤਾਪ ॥੨॥
ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਪੁਰਵਨ ਕਾਮ ॥
ਆਸ ਮੋਹਿ ਭਰੋਸ ਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਜੈ ਜੈ ਰਾਮ ॥੩॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 69)

ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ, ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ
ਪਾਇਓ ਰਮਇਆ ਧਨੁ ॥ਟੇਕ॥ ਸੰਪਤਿ ਵਿਪਤਿ ਪਟਲ
ਮਾਇਆ ਧਨ, ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਨ ਹੋਤ ਤੇਰੋ ਜਨ ॥੧॥ ਕਹਾ
ਭਇਓ ਜੇ ਗਤ ਤਨ ਛਿਨ ਛਿਨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਏ ਤੋ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ
ਨਿਜ ਜਨ ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਜ ਲੈ ਰਾਖੋ ਰਿਦੈ ਧਰਿ, ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ
ਛੂਟਿਬੋ ਕਵਨ ਪਰਿ ॥੩॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 71)

ਦੇਹੁ ਕਲਾਲੀ ਏਕ ਪਿਆਲਾ। ਐਸਾ ਅਵਧੂ ਹੋਈ
ਮਤਵਾਲਾ ॥ ਟੇਕ ॥ ਕਹੈ ਕਲਾਲੀ ਪਿਆਲਾ ਦੇਉ।

ਪੀਵਨਹਾਰੇ ਕਾ ਸਿਰ ਲੇਉ ॥੧॥ ਏਰੀ ਕਲਾਲੀ ਤੈਂ ਕਿਆ
 ਕੀਆ। ਸਿਰ ਕੇ ਸਾਟੈ ਪਿਆਲਾ ਦੀਆ ॥ ਸਿਰ ਕੈ ਸਾਟੈ
 ਮਹਿੰਗਾ ਭਾਰੀ। ਪੀਵੇਗਾ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਡਾਰੀ ॥੨॥ ਚੰਦ ਸੂਰ
 ਦੋਉ ਸਨਮੁਖ ਹੋਈ। ਪੀਵੈ ਪਿਆਲਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਸਹਜ
 ਸੁੰਨ ਮੇਂ ਭਾਠੀ ਸ੍ਵੈ। ਪੀਵੈ ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰਮੁਖ ਦ੍ਵੈ ॥੪॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 73)

ਐਸੀ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਵਿਖਿਆਤ ਚਮਾਰੰ ॥ ਹਿਰਦੇ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥ ਟੇਕ ॥ ਸੁਰਸਰਿ ਜਲ ਲੀਯਾ ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਜੈਸੇ
 ਸੰਤ ਜਨ ਨਾਹਿੰ ਕਰਤ ਪਾਨੰ। ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਿਤਿ
 ਗੰਗਜਲ ਮਾਨਿਯੇ ਸੁਰਸਰਿ ਮਿਲਤ ਨਹਿੰ ਹੋਤ ਆਨੰ ॥੧॥
 ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰ ਮਾਨਿਯੇ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ
 ਬਿਚਾਰੰ। ਭਗਵਤ ਭਗਵੰਤ ਜਬ ਉਪਰੇ ਲਿਖਿਯੇ ਤਬ ਪੂਜਿਏ
 ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥ ਅਨੇਕ ਅਧਮ ਜਿਬ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਉਧਰੇ
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਯੇ ਪਰਸਿ ਸਾਰੰ। ਭਨਤ ਰਵਿਦਾਸ ਰੰਕਾਰ
 ਗੁਨ ਗਾਬੰਤ ਸੰਤ ਸਾਧੂ ਭਏ ਸਹਜ ਪਾਰੰ ॥੩॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 74)

ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਹੁ ਲਖਾਈ ਬਾਟ ॥ ਜਨਮ ਪਾਛਲੇ ਪਾਪ ਨਸਾਨੇ,
 ਮਿਟੋਗੋ ਸਭੁ ਸੰਤਾਪ ॥ ਟੇਕ ॥ ਬਾਹਰ ਖੋਜਤ ਜਨਮ ਗੰਵਾਏ,
 ਉਨਮਨਿ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਘਟ ਆਪ ॥ ਸ਼ਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜਤ
 ਘਟ ਮਹਿੰ, ਅਗਮ ਗਿਆਨ ਭੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੧॥ ਧਨ ਦਾਰਾ
 ਮਹਿੰ ਰਹਿਓ ਮਗਨ ਨਿਤ, ਗੁਣਿਓ ਨ ਮਿਚੁ ਕੋ ਚਾਪ ॥ ਕਹਿ

ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰ ਰਾਹ ਦਿਖਾਵੈ, ਤਿਛਾ ਬੁਝਿ ਮਿਟਿ ਮਨ
ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 75)

ਜੋ ਤੁਮ ਤੋਰੋ ਰਾਮ ਮੈ ਨਹਿ ਤੋਰੋਂ। ਤੁਮ ਸੋਂ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸੋ ਜੋਰੋਂ ॥
ਟੇਕ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨ ਕਰੋ ਅੰਦੇਸਾ। ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ
ਭਰੋਸਾ ॥੧॥ ਜਹੰ ਜਹੰ ਜਾਉ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਪੂਜਾ। ਤੁਮ ਸਾ ਦੇਵ
ਅਵਰ ਨਹਿ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਮੈ ਅਪਨੋ ਮਨ ਹਰਿ ਸੋ ਜੋਰਿਓ। ਹਰਿ
ਸੋ ਜੋਰਿ ਸਬਨ ਸੇ ਤੋਰਿਓ ॥੩॥ ਸਬ ਪਰ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਆਸਾ।
ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੪॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 78)

ਅਬ ਕੈਸੇ ਛੂਟੈ ਨਾਮ ਰਟ ਲਾਗੀ ॥ ਟੇਕ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੁਮ ਚੰਦਨ
ਹਮ ਪਾਨੀ। ਜਾਕੀ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬਾਸ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ
ਤੁਮ ਘਨ ਬਨ ਹਮ ਮੋਰਾ। ਜੈਸੇ ਚਿਤਵਤ ਚੰਦ ਚਕੋਰਾ ॥੨॥
ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੁਮ ਦੀਪਕ ਹਮ ਬਾਤੀ। ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਬਰੈ ਦਿਨ
ਰਾਤੀ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੁਮ ਮੋਤੀ ਹਮ ਧਾਗਾ। ਜੈਸੇ ਸੋਨਹਿੰ
ਮਿਲਤ ਸੁਹਾਗਾ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਦਾਸਾ।
ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੫॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 79)

ਮਾਧੋ ! ਮੋਹਿ ਏਕੁ ਸਹਾਰੋ ਤੋਰਾ ॥ ਟੇਕ ॥ ਤੁਮਹਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ
 ਮੇਰੋ, ਹੂੰ ਮਸਕੀਨ ਅਤਿ ਭੋਰਾ ॥ ਤੁਮ ਜਉ ਤਜੋ ਕਵਨ ਮੋਹਿ
 ਰਾਖੇ, ਸਹਿਹੈ ਕੋਨੁ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਬਾਹਾਡੰਬਰ ਹੂੰ ਕਬਹੂੰ ਨ
 ਜਾਨਿਓ, ਤੁਮ ਚਰਨਨ ਚਿਤ ਮੋਰਾ ॥ ਅਗੁਨ ਸਗੁਨ ਦੋ
 ਸਮਕਰਿ ਆਨਿਓ, ਚਹੂੰ ਦਿਸ ਦਰਸਨ ਤੋਰਾ ॥੨॥ ਪਾਰਸ
 ਮਨਿ ਮੁਹਿ ਰਤੁ ਨਹਿੰ, ਜਗ ਜੰਜਾਰ ਨ ਥੋਰਾ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ
 ਤਜਿ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਇਕੁ ਰਾਮ ਚਰਨ ਚਿਤ ਮੋਰਾ ॥੩॥
 (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 82)

ਰਾਗ ਟੋਡੀ

ਪਾਵਨ ਜਸ ਮਾਧੋ ਤੋਰਾ ਤੁਮ ਦਾਰੁਨ ਅਘਮੋਚਨ ਮੋਰਾ ॥ ਟੇਕ ॥
 ਕੀਰਤਿ ਤੇਰੀ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਲੋਕ ਬੇਦ ਯੋ ਗਾਵੈ । ਜੋ ਹਮ ਪਾਪ
 ਕਰਤ ਨਹਿੰ ਭੂਧਰ ਤੋਂ ਤੂੰ ਕਹਾ ਨਸਾਵੈ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗ ਅੰਗ
 ਪੰਕ ਨਹਿੰ ਪਰਸੈ ਤੋਂ ਜਲ ਕਹਾ ਪਖਾਲੈ । ਮਨ ਮਲੀਨ
 ਵਿਸ਼ਿਆ ਰਸ ਲੰਪਟ ਤੋਂ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਭਾਲੈ ॥੨॥ ਜੋ ਹਮ
 ਬਿਮਲ ਹਿਰਦੈ ਚਿਤ ਅੰਤਰਿ ਦੋਸ ਕੋਨ ਪਰ ਧਰਿਹੈ । ਕਹਿ
 ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮ ਦਯਾਲ ਹੋ ਅਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਾ
 ਕਰਿਹੈ ॥੩॥
 (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 82)

ਪੈਂਤੀ ਅੱਖਰੀ

- ੳ- ਉਸਤਤ ਕਰੋ ਇਕ ਓਂਕਾਰਾ ।
ਤੀਨ ਲੋਕ ਜਿਨ ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ।
- ਅ- ਅਲਖ ਕੋ ਲਖ ਜੋ ਭਾਈ ।
ਦੇਹੋਂ ਢੰਢੋਰਾ ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ ।
- ੲ- ਈਸ਼ਵਰ ਕਾਇਆ ਘਟ ਮੇਂ ।
ਆਕਾਸ਼ ਰਮਇਓ ਜੈਸੇ ਸਬ ਮਟ ਮੇਂ ।
- ਸ- ਸੀਸ਼ ਮਹਲ ਮੇਂ ਸਵਾਮੀ ਦਰਸ਼ੋ ।
ਜਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਅਮੀ ਰਸ ਬਰਸੇ ।
- ਹ- ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਣ ਕੀਜੈ ।
ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਅਮੀ ਰਸ ਪੀਜੈ ।
- ਕ- ਕਾਇਆ ਕੋਟਿ ਮੇਂ ਰਮ ਰਹਿਓ ਪਿਆਰਾ ।
ਸੀਸ ਮਹਲ ਮੇਂ ਦੇ ਦੀਦਾਰਾ ।
- ਖ- ਖਿਆਲ ਸੇ ਕਰੋ ਵਿਚਾਰਾ ।
ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਸਬ ਸੇ ਨਿਆਰਾ ।
- ਗ- ਗੋਬਿੰਦ ਏਸੇ ਗਿਆਨੀ ।
ਨ ਕੁਛ ਭੂਲੇ ਨ ਕੁਛ ਜਾਨੀ ।
- ਘ- ਘਨ ਨਹੀਂ ਅਹਰਣ ਸਹੇ ਚੋਟਾਂ ।
ਸਤਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਘੜਿਆ ਹੈ ਅਨੋਠਾ ।
- ਙ- ਙਆਨਤਾ ਸੋਈ ਸਾਰ ।
ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਤ ਵਿਚਾਰ ।

- ਚ- ਚਾਮ ਕਾ ਚੋਲਾ ਭਾਈ ।
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਛ ਕਾਮ ਨ ਆਈ ।
- ਛ- ਛਿਨ ਮੇਂ ਭਇਆ ਮਮੋਲਾ ।
ਅਮੀ ਸਰੋਵਰ ਦਿਆ ਝਕੋਲਾ ।
- ਜ- ਜੀਵ ਹੈ, ਜਨੇਊ ਜਾਤਿ ਕਾ ।
ਦਇਆ ਕੀ ਧੋਤੀ ਤਿਲਕ ਸਤਿਯ ਕਾ ।
- ੜ- ਝਿਲਮਿਲ ਜੋਤ ਜਗਾਈ ।
ਅਲਖ ਪੁਰੁਸ਼ ਤਹਾਂ ਪਹੁੰਚੇ ਆਈ ।
- ਵ- ਵਯਾਨਤ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ।
ਦਾਸ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ।
- ਟ- ਟੈਕਾ ਟੇਕ ਕਾ ਏਕ ਰਾਖੋ ।
ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਮਤ ਆਖੋ ।
- ਠ- ਠਾਕੁਰ ਸ਼ੀਲਾ ਤਰ ਗਏ ਭਾਈ ।
ਪੰਡਿਤ ਬੈਠੇ ਮਨ ਮੁਰਝਾਈ ।
- ਡ- ਡਰ ਨਹੀਂ ਹਰਿ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ।
ਭਗਤ ਜਨ ਬੈਠੇ ਮਨ ਕੋ ਜੀਤ ।
- ਢ- ਢਾ ਦੀਨੀ ਬੁਰਜੀਪਾਪਨ ।
ਸਿਮਰਣ ਕੀਨਾ ਅਜਪਾ ਜਪਨ ।
- ਣ- ਣਮ ਕੀ ਲਾਈ ਡੋਰੀ ।
ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਲਗੀ ਲਿਵ ਮੋਰੀ ।
- ਤ- ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ ਰਚਦੀ ਭਾਈ ।
ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨਿ ਲੀਨੇ ਭਰਮਾਈ ।
- ਥ- ਥਿਰ ਨਹੀਂ ਯਹ ਸੰਸਾਰਾ ।

ਰਾਵ ਰੰਕ ਸਬ ਕਾਲ ਨਗਾਰਾ ।

ਦ- ਦੋ ਇਕ ਦਿਨ ਯਹਾਂ ਮੰਦਿਰ ਸਾਰਾ,
ਫਿਰ ਠਾਠ ਛੋੜ ਲਦ ਜਾਏ ਬੰਜਾਰਾ ।

ਧ- ਧਨੀ ਜਿਨ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ।
ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਆਇਓ ।

ਨ- ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਵ ਬਨਾਈ ।
ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਚੜੇ ਰੇ ਭਾਈ ।

ਪ- ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਵਾਮੀ ।
ਸਬ ਘਟ-ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ।

ਫ- ਫਿਕਰ ਕਰ ਛੋੜ ਜਗਸੰਸਾ ।
ਜਾ ਮਿਲ ਬੈਠੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਸਾ ।

ਬ- ਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਵੇਤਾ ।
ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮੇਂ ਰਾਖੇ ਚੇਤਾ ।

ਭ- ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੇ ਜੋ ਪੰਚਮ ਸੀਜੇ,
ਜਾਏ ਤ੍ਰਿਵੈਣੀ ਮਜਨ ਕੀਜੇ ।

ਮ- ਮਨ ਕੋ ਗਗਨ ਸਮਾਓ ।
ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਓ ।

ਯ- ਯਾਦ ਕਰੋ, ਵਾਹ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਓ ।
ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਓ ।

ਰ- ਰਾਮ ਰਮੇ ਸੋ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ।
ਫਿਰ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਮ ਕਾ ਦਵਾਰਾ ।

ਲ- ਲਿਵ ਲਗਾ ਲੇ ਭਾਈ ।
ਜਮ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਕਟ ਨਾ ਆਈ ।

- ਵ- ਵਿਧੀਬਧ ਸਿਮਰਣ ਕੀਜੈ॥
ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਅਮੀ ਰਸ ਪੀਜੈ।
- ੜ- ਝਾੜ ਮਿਟਿ ਜਬ ਹੁਆ ਨਬੇੜਾ,
ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਕਿਆ ਅਮਰ ਘਰ ਡੇਰਾ।
ਸੋਹੰ ਸ਼ਬਦ ਮਨ ਕੀਆ ਬਸੇਰਾ।
ਮੇਟ ਦਿਯਾ ਚੌਰਾਸੀ ਕਾ ਫੇਰਾ।

ਓਂਕਾਰ ਬਾਵਨ ਕਾ ਪੈਂਤੀਸ ਮੇਂ ਜਪਿਓ ਹੈ ਸਾਰ।
ਸਰਵ ਦੇਵ ਸੰਤਨ ਕੋ ਕਰੇ ਹੈ ਨਮਸਕਾਰ।
ਪੈਂਤੀਸ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸਿਮਰੇ ਹੈ ਨਿਜ ਦਾਸ।
ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਓ ਸੋ ਮੁਕਤ ਹੈ ਕਹੇ ਸਦ ਰਵਿਦਾਸ।
ਓਂਕਾਰ ਪੈਂਤੀਸ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਨਿਸਵਾਸਰ ਕਰ ਜਾਪ।
ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਜੋ ਸਿਮਰਤੇ, ਮਿਟ ਗਏ ਤੀਨੋਂ ਤਾਪ।
ਓਂਕਾਰ ਪੈਂਤੀ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸਿਮਰਣ ਕੀਓ ਮਨ ਵੈਰਾਗ।
ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਜੋ ਸਿਮਰਤੇ, ਤਿਨ ਕੇ ਪੂਰਣ ਭਾਗ।
ਪੈਂਤੀਸ ਮਾਤਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸਿਮਰਤੇ ਰਵਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼।
ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਜੋ ਸਿਮਰਤੇ, ਮਿਟ ਗਏ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ।
ਰਵਿਦਾਸ ਸਿਮਰਤ ਰਮਤੇ ਰਾਮ ਮੇਂ ਸਤਿ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਤੀਤ।
ਅਮਰ ਲੋਕ ਜਾਏ ਬਸਿਓ, ਕਾਲ ਕਸ਼ਟ ਕੋ ਜੀਤ।
ਓਂਕਾਰ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਮਾਤਰਾ, ਸਤਿ ਕੀਓ ਜਗਦੀਸ਼।
ਅਮਰ ਲੋਕ ਵਾਸਾ ਕੀਆ, ਕਾਲ ਨਮਾਵੇਂ ਸ਼ੀਸ਼।

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 114)

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

* * *

॥ ਪਦੇ ॥

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

1

ਸੋਹੰ ਓਅੰਕਾਰ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਆਨਾਦਿ, ਆਖੰਡ ਧਯਾਨ
ਸਾਰੂਪ ॥ ਅਜਰ ਅਮਰ ਆਦਿ ਕਰਨਾ, ਪੁਰਸ਼ ਅਟਲ ਅਨੂਪ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤੇ ਦਯਾਲ ਜੀ, ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਕਰੂਪ ॥ ਸਾਹਿਬ
ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਤਿ ਸੁਣ, ਦਾਸ ਕਰ ਨਿੱਜ ਰੂਪ ॥ ਸੱਚ ਨਾਮ ਕੋ
ਸਿਮਰ ਕਰ, ਜੀਵ ਭਏ ਤੱਤ ਰੂਪ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਭੱਜ ਨਾਮ
ਕੋ, ਪਾਵੇ ਸੁੱਧ ਸਵਰੂਪ ॥

2

ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਮਨ ਵਿਖੇ, ਧਰੋ ਸੋ ਹਰ ਦਮ ਧਯਾਨ ॥ ਨਾਮ
ਦਾਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ, ਦਵਾਰੇ ਪਾਵੇ ਮਾਨ ॥ ਮੰਤਰ ਜਪ ਗੁਰ
ਹਿਰਦਯ ਮੇਂ, ਮਿਲੇ ਸੋ ਨਿਸ਼ਚਲ ਗਯਾਨ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਨਾ
ਉਤਰੇ, ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਨਹੀਂ ਪਾਵਈ,
ਸੋ ਦਿਲ ਮਾਂਹੇ ਸੁਆਨ ॥ ਮਨ ਸੱਚਾ ਕਿਤ ਬਿਧ ਭਯੋ, ਕਰ ਹੈ
ਕਿਆ ਬਿਆਨ ॥ ਝੂਠਾ ਪਾਲਨ ਪਾਲਤੇ, ਕਹੋ ਕੈਸੇ
ਕਲਿਆਨ ॥ ਆਗਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿੱਤ ਧਰ, ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ
ਬਿਖਾਨ ॥

3

ਕਰ ਏਕਾਗਰ ਬਰਿਤ ਕੋ, ਸਿਮਰੇ ਨਿਤ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ
ਸਬ ਰੀਤਿ ਕਾ, ਕੌਣ ਕਥੈ ਵਿਸਤਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੁਦਰਤ

19

ਅਤਿ ਬੜੀ, ਜਾਣੈ ਕੌਣ ਵਿਚਾਰ। ਸਤਿਗੁਣ ਨਿੱਤ ਹਿਰਦੇ
ਬਸੇਂ, ਮਿਲਸੀ ਠੌਰ ਆਪਾਰ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਲਖੋ ਦਿਆਲਤਾ,
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਯੋ ਪਸਾਰ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਨੇ, ਦਾਸ
ਦੀਏ ਜਗ ਤਾਰ॥

4

ਪ੍ਰਥਮੇਂ ਸਤਿ ਸਵਰੂਪ ਥਾ, ਵਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਆਪ॥ ਮਦਯ
ਵਿਆਪਕ ਹੋ ਰਹਾ, ਤਿਸ ਕੋ ਤੂੰ ਮਨ ਜਾਪ॥ ਅੰਤ ਸਮਯ ਭੀ
ਰਹੋਗੇ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਪਰਤਾਪ॥ ਮਨ ਬਾਣੀ ਕਰ ਕੇ ਭਜੇ, ਮੁੰਚਿਤ
ਕਿਲ ਵਿਸ਼ ਪਾਪ॥ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪ ਹੈ, ਧਰਤਿ ਆਕਾਸ਼
ਵਿਆਪ॥ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ
ਥਾਪ॥ ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਕੀ ਪੁੰਨ ਲੱਗੀ, ਦਿਲ ਕੇ ਅੰਤਰ ਆਪ॥ ਕਹੇ
ਰਵਿਦਾਸ ਵਿਚਾਰ ਕੇ, ਜਾਨੋ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪ॥

5

ਜਾਪ ਜਪੋ ਤੁਮ ਨਾਮ ਕਾ, ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ॥ ਗਾਵਤ
ਹਿਰਦੇ ਨਾਮ ਕੇ, ਬੁਝਤ ਨਿਜ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਨਾਮ ਸਤਯ ਸੰਸਾਰ
ਮੇਂ, ਪਦਾਰਥ ਝੂਠ ਸਨੇਵ॥ ਦੁਬਧਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਤਜੇ, ਨਿਤ
ਸਤਿਸੰਗ ਕਰੇਵ॥ ਆਚਾਰ ਧਰੋ ਗੁਰ ਰੀਤ ਕੇ, ਮੰਗਲ ਨਿਤਯ
ਵਧੇਵ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਵਿਚਾਰ ਕੇ, ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਨ ਦੇਵ॥

6

ਅੰਤਰ ਕਰ ਗਾਵੇ ਸਦਾ, ਹ੍ਰਿਦਯ ਕਰ ਭਰਪੂਰ॥ ਖੋਟੇ ਕਰਮ
ਤਿਆਗਸੀ, ਪਾਪ ਭਯ ਸਬ ਦੂਰ॥ ਕਾਗ ਰੂਪ ਤਜ ਹੰਸ ਹੋ,
ਵਿਕਾਰ ਨਾ ਕਰਹੋ ਭੂਰ॥ ਦੇਵ ਦੇਹ ਤੁਝ ਕੋ ਦਈ, ਪ੍ਰਤੱਖਸ਼

ਜਾਨ ਜਰੂਰ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੇ ਨਾ ਹਰਿ ਮਿਲੇ, ਪਾਵੇ ਖੋਜਨ ਨੂਰ ॥
ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਵਿਚਾਰ ਕੇ, ਰਹੋ ਭਗਵਾਨ ਹਜੂਰ ॥

7

ਦੇਵਨ ਵਾਲਾ ਦੇਤ ਹੈ, ਤਿਸ ਕੀ ਕਰ ਮਨ ਆਸ ॥ ਸਰਵ
ਯੁਗੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀਯਾ, ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਨਾ ਖੁਾਸ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ
ਜਾਨਤਾ, ਲੇਖੇ ਸਾਸ ਗਰਾਸ ॥ ਆਗਯਾ ਗੁਰ ਕੀ ਚਿਤ ਧਰ,
ਸਾਧਨ ਕੋ ਰੱਖ ਪਾਸ ॥ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰਾ ਬਖਸ਼ਸੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਹੋਇ
ਦਾਸ ॥ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰ ਗੁਰ ਨਾਮ ਕੋ, ਅੰਤਰ ਰੱਖ ਪਿਆਸ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਨਾਮ ਸਤਿ, ਚਾਰ ਯੁਗੋਂ ਮੇਂ ਭਾਸ ॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਸ਼
ਧਾਰਣ ਧਰੋ, ਕਹਤ ਭਏ ਰਵਿਦਾਸ ॥

8

ਤਨ, ਮਨ ਧਨ ਅਰਪਣ ਕਰੋ, ਬਾਣੀ ਜਪ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ ਸਤਿ
ਸੰਗਤਿ ਕਰ ਸੰਤ ਕੀ, ਦੁਸ਼ਟ ਤਿਆਗੋ ਗੀਤ ॥ ਸਵਾਸ ਸਵਾਸ
ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ, ਜਨਮ ਆਮੋਲਕ ਜੀਤ ॥ ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਕੇ ਭਜਨ
ਸੇ, ਦੂਰ ਹੋਇ ਭਰਮ ਭੀਤ ॥ ਤੂੰਹੀ, ਤੂੰਹੀ ਰਟਤਾ ਰਹੇ, ਔਰ ਨਾ
ਲਾਵੇ ਚੀਤ ॥ ਮਾਨ ਪਾਇ ਜਿੰਨ ਸੇਵਿਆ, ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਪਾਇ
ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤੇ, ਜੋ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਕੇ ਗੀਤ ॥
ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਸਤਿਸੰਗ ਮੇਂ, ਅਵਯ ਪਦ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਤ ॥

9

ਗੁਰਮੁੱਖ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖ, ਕੁਕਰਮ ਸੇ ਮਨ ਬੰਦ ॥ ਸਤਿ
ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ, ਔਰ ਆਵਨ ਜਾਨ ਸਨਬੰਧ ॥ ਅੰਧੇਰ
ਮਚਯੋ ਸਰਬ ਜਗਤ ਮੇਂ, ਪਰਕਾਸ਼ ਨ ਬਿੰਨਾ ਗੁਰ ਚੰਦ ॥
ਨਿਤਯ ਪੜ੍ਹਨ ਗੁਰਮੁੱਖ ਸਤਿ, ਜਾਨਤ ਭਏ ਸਰਬ ਸੰਦ ॥ ਗੁਰ

ਗੀ ਧਾਰੇ ਰੂਪ ਸਬ, ਖੇਲੇ ਖੇਲ ਆਨੰਦ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ
ਪੁਕਾਰਤੇ, ਜਪੋ ਓਅੰ ਕਰ ਬੰਦ ॥

10

ਸਰਬ ਹੀ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਹੈ, ਦੂਸਰ ਕੌਨ ਕਹਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨਾ
ਪਾਵੈ ਭਜਨ ਬਿਨ, ਜੋ ਉੱਤਮ ਆਪ ਸਦਾਏ ॥ ਠਾਕਰ ਨਦਰ
ਨਾ ਆਵਹੀ, ਕਬਹੂੰ ਨਾ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹੇ ਕਲਿਆਣ
ਕੋ, ਸਤਿਗੁਰ ਲਏ ਮਨਾਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤਿਆਂ ਸੰਗ ਗੁਣ ਵਸੇ, ਜੋ
ਤੂੰ ਧਯਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ, ਬਹੁਤ ਨਾ
ਜਨਮੇਂ ਧਾਏ ॥

11

ਨਾਮ ਧਿਆਵੇ ਦੇਵ ਮੁਨਿ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਸ਼ ਆਗੰਮ ॥ ਸੀਸ
ਦਾਨ ਕਰ ਹਰਿ ਮਿਲੇ, ਤੂੰ ਨਾ ਜਾਨ ਸਹੰਮ ॥ ਠਾਕਰ ਸਦਾ
ਸਮੀਪ ਹੈ, ਤਿਸ ਬਿਨ ਨਿਹਫਲ ਔਰ ॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਧਿਯਾਯ
ਤੂੰ, ਮਨ ਆਪਣਾ ਕਰ ਭੌਰ ॥ ਬੰਧਨ ਕੌਨ ਛੁੜਾਵਸੀ, ਕੀਏ
ਬਿਨਾ ਮਨ ਧਰਮ ॥ ਕਾਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਜਨਮ, ਮਰਨ, ਦੂਰ ਹੋਇ
ਸਭ ਭਰਮ ॥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਸਦਾ, ਸੋਈ ਮਨੋ
ਪੁਕਾਰ ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ, ਮਨ ਮੇਂ ਰਾਖ ਵਿਚਾਰ ॥

12

ਤਿਸ ਜੇਵਡ ਦਾਤਾ ਨਾਂਹਿ ਕੋ, ਗੁਰ ਆਪਰੰਪਰ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ
ਬਿਨ ਸੁਰਤ ਨਾ ਸਤਯ ਹੈ, ਭਰਮ ਥੱਕੇ ਸਬ ਲੋਇ ॥ ਦੇਵ ਨਾਥ
ਔਰ ਸਿੰਧ, ਸਰਬ ਗੁਰ ਮਾਨੇ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਧਰਤੀ ਵਯੋਮ
ਵਿਚਾਰਿਆ, ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਾ ਕੋਇ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ
ਜਯਕਾਰ ਧੁੰਨ, ਕੱਛ ਮੱਛ ਭੀ ਜੋਇ ॥ ਦਾਨਾ, ਦਾਤਾ,

22

ਸ਼ੀਲਵੰਤ, ਉਪਕਾਰੀ ਜਗ ਹੋਇ ॥ ਇੰਦਰ, ਬ੍ਰਹਮਾਂ, ਮਹੇਸ਼
ਗਣ, ਪਵਨ ਬਸੰਤਰ ਤੋਇ ॥ ਯਹ ਸਬ ਬਪੁਰੇ ਕੀਟ ਸਮ, ਲਖੇ
ਨਾ ਸਾਹਿਬ ਜੋਇ ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਪੁਕਾਰ ਕਰ, ਭਰਮ ਭੀਤ
ਮਨ ਖੋਇ ॥

13

ਅੱਠ ਸੱਠ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ, ਫਲ, ਹੋਵਤ ਜੋ ਸੱਚ ਜਾਗ ॥ ਧਿਆਨ
ਧਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਭਜਨ ਮੇਂ, ਤੋ ਹੋਵੇ ਬਡ ਭਾਗ ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਣਕਾ ਫੇਰ
ਲਏ, ਵਿਰਤੀ ਕਾ ਕਰ ਤਾਗ ॥ ਸ਼ਰਵਣ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਭਯੋ, ਏ
ਜਗ ਸਗਰੋ ਬਾਗ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਸਤਿਸੰਗ ਮੇਂ, ਰਹੋ ਮਨ ਸਦ ਹੀ
ਲਾਗ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਸੋਹੰ ਗੁਣ ਭਜ, ਮਨ ਮਤ ਅਪਨੀ
ਤਿਆਗ ॥

14

ਗੁਣੋਂ ਕਾ ਹੋਵੇ ਸਾਗਰਾ, ਧਿਆਯ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਮ ॥ ਨਾਮ ਗੁਰ
ਕਾ ਵੋਹਿਥਾ, ਤੇਰੇ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿੱਤ ਨਾ ਆਵਹੀ,
ਭੂਲ ਗਿਆ ਤੂੰ ਨਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਸਿਮਰਣ ਛੋਡ ਕੇ, ਖੋਟੇ
ਕਰਤਾ ਕਾਮ ॥ ਔਗੁਣ ਤੇਰੇ ਦੂਰ ਹੋ, ਪਰ ਤੂੰ ਗੁਰ ਕੀ ਸ਼ਾਮ ॥
ਆਠ ਪਹਿਰ ਭਗਵਾਨ ਭਜ, ਨਿਕਟ ਨਾ ਆਵੇ ਜਾਮ ॥
ਸਵਾਸ ਸਵਾਸ ਮਨ ਭਜਨ ਕਰੋ, ਸਿਮਰੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥
ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਗੁਰ ਸ਼ਰਣ ਮੇਂ, ਪਾਵੈ ਸੁੱਖ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ॥

15

ਗੁਰਦੇਵ ਦੋਵਾਰੇ ਤੇਰਾ ਮਾਨ ਹੋ, ਨਿਧਯਾਸਨ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲ ॥
ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਸੋਭ ਹੋ, ਕਬਹੂੰ ਨਾ ਹੋਇ ਬਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰਮੁਖ

ਕੀ ਗੀਤਿ ਧਰੋ, ਗਰਮੁਖ ਕੀ ਚਲੋ ਚਾਲ ॥ ਏਕ ਧਯਾਨਾ ਏਕ
 ਮੈਂ, ਕਰ ਤੂੰ ਯਹ ਸੰਭਾਲ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਤੇ ਅੰਤ ਨਾ, ਤਿਸ ਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ
 ਘਾਲ ॥ ਵਸਤੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤੇ, ਹ੍ਰਿਦਯ ਕਰ ਲੈ ਥਾਲ ॥ ਸੋਭਾ
 ਪਾਵੇ ਦੇਹ ਮੇਂ, ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ॥

16

ਕੁਦਰਤ ਕੌਨ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਨੇ ਭੇਤ ॥ ਸਰਵ ਹੀ
 ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਗੁਰ, ਭੂਲੇ ਮਨ ਲਏ ਚੇਤ ॥ ਗੁਰ ਬਿੰਨ ਆਦਿ
 ਵਿਯਾਦਿ ਮੇਂ, ਤੀਨੋਂ ਤਾਪ ਜਰੇਤ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੇ,
 ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਰਵ ਸੇਤ ॥ ਨਾਮ ਲੀਏ ਅਘ ਜਾਏਂਗੇ, ਪਾਪਾਂ ਮੂਲ
 ਹਰੇਤ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਅਧੀਨ ਹੋ, ਕਰੋ ਸਵਾਮੀ ਹੇਤ ॥

17

ਤਿਸ ਬਿਨ ਦੂਸਰ ਅਵਰ ਨਾ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਦੇਖ ॥ ਅਮਰ,
 ਅਜਰ ਭਰਪੂਰ ਗੁਰ, ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਂਹਿ ਸੁਲੇਖ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਸਦ ਸਦੀਵ ਸੋਇ, ਸਾਹਿਬ ਸਰਵ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ਸ਼ਰਧਾ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਮ
 ਮਿਲੇ, ਪਾਵਤ ਸਰਵ ਹੀ ਭੇਖ ॥ ਤਾਪ ਤਪੇ, ਮਨ ਮਾਰ ਕੇ, ਹੋਤ
 ਜਾਤ ਹੈ ਸ਼ੀਵ ॥ ਉਦਾਸ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ, ਬਹੁ ਬਿਅੰਤ ਹੀ
 ਜੀਵ ॥ ਆਤਮ ਦੇਰ ਬਸਾਯਾ, ਹ੍ਰਿਦਯ ਮੇਂ ਕਰ ਵਾਸ ॥ ਜਗ ਮੇਂ
 ਆਯਾ ਸੁਫਲ ਹੈ, ਕਹਤ ਭਯੋ ਰਵਿਦਾਸ ॥

18

ਨਾਮ ਧਨੀ ਕਾ ਸਤਿ ਸਦਾ, ਗੁਰਦੇਵ ਰਾਖ ਮਨ ਟੇਕ ॥ ਅੰਤਰ
 ਧਰੀਂ ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਬ੍ਰਿਤਿ ਕੋ ਕਰ ਏਕ ॥ ਅੰਤ ਕਰਣ ਸੁਧਾਰ ਕੇ,

ਸੋਹੰ ਮਨਿ ਕਰੋ ਪਾਠ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਮੇਂ, ਸੁੰਦਰ ਹੋਵੇ
 ਠਾਠ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਕਥੋ, ਅਦਭੁੱਤ ਲੀਲਾ ਰੀਤ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਰਾ ਨਾ ਜਰੇ, ਮੀਨ ਸਮਾਨ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਓਅੰ, ਓਅੰ
 ਧਿਆਨ ਧਰ, ਸੋਹੰ ਭੇਦ ਵਿਚਾਰ ॥ ਤਤ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਨਮਨਾਂ,
 ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਆਚਾਰ ॥

19

ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਤਿਆਗਨ ਕਰੋ, ਲੇਹੋ ਗੁਰਮਤ ਖੋਜ ॥ ਖੋਟਨ ਕੀ
 ਸੰਗਤ ਤਜੋ, ਕਿਉਂ ਸਿਰ ਪਰ ਉਠਾਉ ਬੋਝ ॥ ਗੁਰ ਸ਼ਰਣ ਮੇਂ
 ਮਨ ਲਾਗੇ, ਛੂਟੇ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥ ਆਗੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾ ਬਣੇ,
 ਹੋਏ ਨਾਮ ਸਨਬੰਧ ॥ ਝੂਠ ਬੋਲ, ਝੂਠਾ ਬਣੇ, ਝੂਠ ਤਿਆਗੇ
 ਗੈਲ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਗਲੀ, ਗਲੀ ਕਰ ਸੈਲ ॥

20

ਭਗਵਾਨ ਆਤਮ ਦੇਵ ਕਾ, ਕਰੋ ਮਨ ਅਪਨੇ ਜਾਪ ॥ ਨਾਮ
 ਬਡਾਈ ਮਨਨ ਕਰ, ਸਬ ਤਾਪਨ ਸਿਰ ਤਾਪ ॥ ਗਤਿ ਰੀਤਿ
 ਨਾ ਕਹਿ ਸਕੋ, ਜੋ ਮਾਨੇ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ ਕਾਗਜ਼ ਮਿਲੇ ਨਾ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕੋ, ਕਲਮ ਲਿਖੇ ਨਹੀਂ ਸਾਖ ॥ ਬੈਠ ਵਿਚਾਰੋ ਮਨ ਵਿਖੇ,
 ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ॥ ਸੰਗਤ ਕਾ ਫਲ ਪਾਵ ਹੈ, ਪਾਪ
 ਨਰੰਚਕ ਲਾਇ ॥ ਬਾਨੀ ਰਟੋ ਗੁਰ, ਗੁਰ ਸਦਾ, ਅੰਤਰ ਲਏ ਸੁੱਖ
 ਭਾਸ ॥ ਮਾਰੰਗ ਪਾਵਤ ਲਾਭ ਹੋ, ਕਹਤ ਸਤਯ ਰਵਿਦਾਸ ॥

21

ਜੀਭਾ ਕਾਂਤੀ ਮਨ ਕਰੋ, ਸਾਨ ਚੜਾਵੇ ਤੇਜ ॥ ਸਚਖੰਡ ਮੇਂ ਜਾ
 ਮਿਲੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵੇ ਭੇਜ ॥ ਧਰਮ ਸਾਥ ਸੰਬੰਧ ਜੋ, ਕੁਲ

25

ਤਾਰਨ ਕੀ ਚਾਲ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕਮਾਈ ਆਪਣੀ, ਪਾਏ ਮੁਸੱਕਤ
 ਘਾਲ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦਵਾਰਾ ਪਾਵ ਹੈ, ਚਿੰਤਨ ਨਾਮ ਹਮੇਸ਼ ॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਕ ਕੀ ਗੀਤਿ ਲਖ, ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨ ਨਰੇਸ਼ ॥ ਜੋਨ, ਜੋਨ
 ਭਰਮਤ ਨਹੀਂ, ਮੰਨਨ ਕੇ ਸੰਗ ਸਾਥ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ
 ਪੁਕਾਰਤੇ, ਸਾਹਿਬ ਕੀਨੀ ਦਾਤ ॥

22

ਵੇਰਾਗ ਵਿਵੇਕ ਤਤੀਖਸ਼ਾ, ਸਮ ਦਮ ਆਦਿ ਲੇ ਖੋਜ ॥
 ਮੋਮੋਖਸ਼ ਬਨ ਸਤਿਸੰਗ ਮੇਂ, ਲੇਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਮੌਜ ॥ ਤਤ ਤਵੰ
 ਸਾਧਨ ਭਨੇ, ਮੁਨਿਵਰ ਮਤਿ ਸੁਧੀਰ ॥ ਕਥਨੇ ਮਾਤਰ ਨਾ
 ਮਿਲੇ, ਸੋਧਨ ਕਰੋ ਸਰੀਰ ॥ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਮਲਕਰ ਭਰੇ, ਤਤਵ
 ਮਸੀ ਕਹੇ ਆਪ ॥ ਅੰਤਸ਼ਕਰਣ ਭੀ ਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ, ਲਾਗਤ ਸਰਵ
 ਹੀ ਪਾਪ ॥ ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਨਾ, ਸੋ ਸਤਿਸੰਗ ਮੇਂ ਨਾਸ ॥
 ਕਲਿ ਕੇ ਦੋਸ਼ ਸਬ ਦੂਰ ਹੋ, ਕਥਨ ਕਰੇ ਰਵਿਦਾਸ ॥

23

ਆਪਣਾ ਬੀਜ ਤੂੰ ਆਪ ਹੀ, ਖਾਵਤ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਰ ॥ ਤੇਰਾ ਹੀ
 ਤੁਝੇ ਸੌਂਪਤਾ, ਵਹ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾਰ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਸ਼ਰਣੀ ਪਰਤ ਹੈ,
 ਤਿਲ ਭਰ ਭੀ ਬੇਅੰਤ ॥ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵੇ ਲੋਕ ਮੇਂ, ਕਹਿਤ ਮੁਨੀ
 ਜਨ ਸੰਤ ॥ ਨਰਕਨ ਕੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕੋ, ਸ਼ੀਘਰ ਮਨ ਦੇ
 ਤਯਾਗ ॥ ਭਜਨ ਕਰੋ ਭਗਵਾਨ ਕਾ, ਮਿਲੇ ਰਵਿਦਾਸ
 ਬੇਰਾਗ ॥

24

ਗੁਣ ਆਵੇ, ਗੁਣ ਉਚਾਰੇ, ਗੁਣ ਮੇਂ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਗੋਵਿੰਦ

26

ਗੁਰੂ, ਗੋਪਾਲ ਗੁਰੂ, ਕਰਤਾ ਪੁਰਸ਼ ਬਸਾਇ ॥ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ
 ਮੇਂ ਸੁੱਖ ਸਦਾ, ਹੋਰ ਹੈ ਸੁੱਖ ਨਾ ਕਾਇ ॥ ਕਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਮਨ
 ਆਪਣੇ, ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਧਾਇ ॥ ਸਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਤਿ,
 ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਖੇਲ ਸਾਹਿਬ ਕਾ, ਸਭ ਸੇ ਨਿਆਰਾ ॥
 ਨਿਰਮਲ ਆਤਮ ਸਵਰੂਪ, ਲਖਿ ਸਰੀਰ ਹੋਇ ਪਵੀਤ ॥
 ਸੱਚਖੰਡ ਮੇਂ ਜਾ ਬਸੇ, ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਤੂੰ ਮੀਤ ॥

25

ਨਾਰਾਇਣ ਰੰਗ ਕਰੇ ਜਗ, ਧਾਰੇ ਰੂਪ ਅਜੈਬ ॥ ਦੀਨ ਦਿਆਲ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭੂ, ਧੰਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਸੁਸਾਹਿਬ ॥ ਸੁਣ, ਸੁਣ ਕੇ
 ਉਪਮਾ ਭਨੇ, ਕਵੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕੁਰਾਨ ॥ ਕਾਜੀ, ਮੁੱਲਾ ਕਹਿਤ ਹੈ,
 ਅਪ ਅਪਣੀ ਸਭ ਮਾਨ ॥ ਭੇਸ਼, ਪੰਥ, ਯੋਗੀ, ਯਤੀ, ਲਖੇ ਨਾ
 ਸੇ ਅਨਜਾਣ ॥ ਆਪ ਹੋ ਉਤਪਤ ਪ੍ਰਪੰਚ ਕਰ, ਆਪ ਕਰਤ
 ਭਏ ਹਾਨਿ ॥ ਘੜੀ ਮਹੂਰਤ ਜਾਣਤੇ, ਵਹ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥
 ਦੇਵ, ਦਨੁਜ, ਮਾਨੁਸ਼ ਸਭੀ, ਲਾਗੇ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਅਮਰ
 ਪਹਿਚਾਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ, ਸੋ ਦਾਸ ਜਾਨੇ ਨਿਜ ਭੇਵ ॥ ਜਨ
 ਰਵਿਦਾਸ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਸੁੱਖ ਪਾਵਤ ਨਿੱਤ ਸੇਵ ॥

26

ਨਾਮ ਧਿਆਵੇ ਸਿੰਧ ਭਏ, ਜਪਨ ਜਪੋ ਬਹੁ ਬਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਸੰਗ ਲਾਗ ਕਰ, ਲੋਹਾ ਹੋਵੇ ਪਾਰ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ ਜਹਾਜ ਜੁੱਗ,
 ਗੁਰ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹਾਰ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਉਪਮਾ ਭਨੋ, ਮੁੱਖ ਸੇ
 ਲੱਖ-ਲੱਖ ਵਾਰ ॥ ਮਿੱਤਰ ਤੇਰਾ ਔਰ ਨਹੀਂ ਕੋ, ਤੂੰ ਦੇਖੀ ਨਦਰ
 ਪਸਾਰ ॥ ਨਦਰੀ ਨਦਰ ਸੁਧਾਰ ਮਨ, ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਵਿਚਾਰ ॥

27

27

ਵਰਨਣ ਕਰ ਕੇ ਕੋ ਕਹੇ, ਜਗ ਪਾਲਕ ਪਰਸੰਸ ॥ ਅੰਤਰ ਕਰੋ
ਮਿਲਾਪ ਗੁਰੂ, ਸੁਭ ਗੁਣ ਕੀ ਬਸੇ ਬੰਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ
ਕਰ, ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ ਹੰਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਅਤਿ ਬੜਾ,
ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨੀਏਂ ਅੰਸ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੀ, ਅੰਤਰ ਲਏ
ਬਸਾਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਉਸਤਤਿ ਕਰੋ, ਗੁਰ ਰਾਖੇ ਸਤਿ ਭਾਇ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਵਕਤਾ, ਬ੍ਰਹਮ ਸੋਤ੍ਰੀ, ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਸਠਾ ਗੁਰੂ ਅਸੰਸ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਪਿਆਰ ਕਰ, ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਬਡਹੰਸ ॥

28

ਦਾਤਾ ਸਭ ਗੁਣ ਬੜਾ ਹੈ, ਕਿਰਤ ਨਾ ਮੇਟੇ ਕੋਇ ॥ ਸਮੁੰਦਰ
ਸਾਗਰ ਸੇ ਜੀ ਤਰੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ ਵੇਦ ਕਥੇ,
ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਥੇ, ਤਿਸ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨਾ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਹੂਆ, ਨਾ
ਹੋਇਗਾ, ਜਾਨਤ ਹੈ ਜਗ ਲੋਇ ॥ ਨਾਪ ਜਪੋ ਤਿਸ ਧਨੀ ਕਾ,
ਮਾਤ ਗਰਭ ਨਹਿ ਪੋਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰ ਬੰਦਗੀ, ਸੰਸਯ
ਸ਼ਕਲ ਮਿਟੋਇ ॥ ਗਿਰ, ਪ੍ਰਿਥਵੀ, ਚੰਦ, ਸੂਰ ਸਭ, ਧਾਰਤ ਹੈ
ਭਗਵੰਤ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਅਲਪਗ ਯਹ, ਜਾਨਤ ਹੈ ਕਿਆ
ਜੰਤ ॥

29

ਗੁਰਮੁਖ ਦਵਾਰਾ ਨਾਦ ਸੁਣ, ਹ੍ਰਿਦਯ ਮਾਂਹ ਲੇ ਬੂਝ ॥ ਸੁਰਤ
ਧਰੋ ਮਤ ਉਪਜੈ, ਨੇਤਰੀਂ ਹੋਵੇ ਸੂਝ ॥ ਮਿਲੇ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ
ਤੋਹਿ, ਅੰਤਰ ਭਰੀ ਹੈ ਦੂਜ ॥ ਅਮਰ ਹੋਵੇ ਸਤਿਸੰਗ ਮੇਂ, ਮਨ
ਅਪਨੇ ਸੇ ਝੂਜ ॥ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੁਰਸ਼ ਕਾ ਸੰਗ ਕਰ, ਮਾਨ ਕਰੋ ਸਭ

28

ਚੂਰ ॥ ਮਨ ਹਸਤੀ ਸਕਲ ਜਰੋ, ਪਾਪਨ ਕੋ ਜੋ ਮੂਰ ॥ ਸਾਹਿਬ
ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ, ਰਸਾਤਲ ਸੇ ਜਾ ਬਚ ॥ ਗੁਰ, ਗੁਰ ਮਨ ਮੇਂ
ਰਟਨ ਕਰ, ਮੁਖ ਸੇ ਬੋਲ ਤੂੰ ਸੱਚ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਦਵਾਰੇ ਪਰੋ, ਹੋਵੇ
ਪਰਮ ਆਨੰਦ ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਵਾਨ ਕੇ, ਗਾਵੋ ਮਨ ਮੇਂ
ਛੰਦ ॥

30.

ਪਤਾਲ ਰਸਾਤਲ ਆਨੰਤ ਹੈ, ਖੋਜਨ ਹਾਰੇ ਲੋਕ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਯਾ
ਕੋ ਅੰਤ ਨਾ, ਢੂੰਡਤ ਕਰਤੇ ਸ਼ੋਕ ॥ ਜੀਵ ਵਿਤਲ ਹੈ, ਜੀਵ ਮੇਂ,
ਜੀਵ ਸੁਤਲ ਸੋ ਜੀਵ ॥ ਜੀਵ ਤਲਾਤਲ, ਮਹਾਤਲ, ਸਾਹਿਬ
ਲਖ ਲੈ ਸੀਵ ॥ ਅਤਲ ਸਾਤ ਪਾਤਾਲ ਯਹ, ਜੀਵ ਈਸ਼ ਲਖਿ
ਲੇਵ ॥ ਇਸ ਬਿਧਿ ਅੰਤ ਨਾ ਆਵੇ ਹੈ, ਖੈ ਪਤਾਲਾ ਭੇਵ ॥ ਬੁਧੀ
ਕਿਤਨੇ ਬਲ ਧਾਰੇ, ਲਾਗਤ ਨਾ ਕੋਈ ਤਾਣ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਮਨ
ਬਸਾਈਏ, ਮਾਨਕ ਨਾਮ ਨਿਸ਼ਾਣ ॥ ਚੀਂਟੀ ਕੇ ਸਮ ਬਲ ਨਹੀਂ,
ਚਾਲੇ ਤੇਰਾ ਜੋਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕੇ, ਲਾਖ ਮਚਾਵੇ
ਸ਼ੋਰ ॥ ਉਤਰੇ ਆਵਰਣ ਦਿਲੇ ਕਾ, ਮਨ ਆਪਣਾ ਲੇ ਸਾਧ ॥
ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਪੁਕਾਰ ਕੇ, ਦੂਰ ਕਰੋ ਸਭ ਵਯਾਧ ॥

31

ਨਦੀਆਂ ਲਹਿਰੀਂ ਬਸ ਰਹਾ, ਸਾਗਰ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰ ॥ ਚੰਦਰ
ਰਤਨ ਉਪਾਯਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥ ਉਠਤ, ਬੈਠਤ
ਨਾਮ ਭਜ, ਸੋ ਪਾਵਤ ਸਤਿ ਸੀਰ ॥ ਮਨ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ
ਰਟੋ, ਕਭੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭੀਰ ॥ ਮੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਤ ਹੈ, ਗੁਣ

ਗਾਵਤ ਦੀਨ ਦਿਆਲ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰ ਹੈ,
ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਪਾਲ॥ ਤੁਝੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਪੜੇ, ਇਸ ਕਾਰਣ
ਕੰਗਾਲ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ, ਅਬ ਭੀ ਕਰ ਤੂੰ ਭਾਲ॥

32

ਏਕ ਘੜੀ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਲਾਰੋ ਕਲੂ ਕਲੇਸ਼॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ
ਦਰਬਾਰ ਮੇਂ, ਹੋਵੇ ਉੱਜਲ ਭੇਸ਼॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ,
ਗੁਰੂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਪ॥ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੁਰਸ਼ ਕਾ ਸੰਗ ਕਰੋ, ਸੁਭ ਗੁਣ
ਮਨ ਮੇਂ ਥਾਪ॥ ਅਥਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਧਨੀ ਹੈ, ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ
ਅਤੋਲ॥ ਸਵਾਸ ਆਮੋਲਕ ਸੁਫਲ ਕਰ, ਜਿਸ ਕਾ ਨਾ ਕੋਈ
ਮੋਲ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਆਸ਼ਚਰਯ ਵਹ, ਹਰਿ ਮਿਲਨੇ ਕੀ
ਰੀਤਿ॥ ਸਵਾਸਾ ਬਿਰਥਾ ਨਾ ਤਜੋ, ਮਨ ਕਰ ਕਰੋ ਪ੍ਰੀਤਿ॥

33

ਨਿਹਾਲ, ਨਿਹਾਲ, ਨਿਹਾਲ ਹੈ, ਵਹ ਕਰਤਾਰ ਨਿਹਾਲ॥
ਕਲਯਾਣ ਤੇਰਾ ਕਲਯਾਣ ਹੋ, ਚਰਣੀ ਪਰੋ ਵਿਸਾਲ॥ ਐਸੀ
ਮਨੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰ, ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਬ੍ਰਹਮ
ਰੰਗ ਰਾਤਾ, ਅੰਗੁਣ ਹੋ ਸਭ ਦੂਰ॥

34

ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅੰਤ ਨਾ ਪਰੇ ਆਕਾਰ॥ ਸਾਹਿਬ
ਸੱਚਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅੰਤ ਨਾ ਸਿਫਤ ਸੁਮਾਰ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ
ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅੰਤ ਨਾ ਕਹੇ ਉਚਾਰ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ,
ਅੰਤ ਨਾ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅੰਤ ਨਹੀਂ

30

ਕਛੁ ਲੇਸ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਕਛੁ ਭੇਸ ॥
 ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ
 ਬੇਅੰਤ ਹੈ, ਅੰਤ ਨਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੱਚਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ,
 ਅੰਤ ਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਧਾਮ ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਪੁਕਾਰ ਕੇ, ਸਿਧ
 ਭਏ ਸਭ ਕਾਮ ॥

35

ਸਤਿਗੁਰੂ ਉੱਚਾ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਸਤਿ ਉੱਚਾ ਵਡ ਨਾਂਉ ॥ ਨਾਮ
 ਨਿਰੰਜਨ ਗੁਰ ਸਦਾ, ਮਨ ਮਾਨਾ ਫਲ ਪਾਉ ॥ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਯੋਧੇ
 ਭਏ, ਸੂਰ ਹੁਏ ਆਪਾਰ ॥ ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਕਾ ਮੇਲ ਹੋ, ਨੌਕਾ ਬਨੇ
 ਆਧਾਰ ॥ ਕਾਮ, ਕਰੋਧ, ਠੱਗ ਠਗਤ ਹੈ, ਰਾਖੋ ਚਿਤ ਸੰਭਾਲ ॥
 ਸਤਿ ਪਰਮਾਤਮ ਵੇਧਿਯਾ, ਸਭੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਕਿਤਨੇ
 ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਭਗਤ ਭਏ, ਕਿਤਨੇ ਹੁਏ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕਿਤਨੇ
 ਪੰਡਿਤ, ਜਯੋਤਿਸ਼ੀ, ਵੇਦਾਂ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰ ॥ ਕਿਤਨੇ ਹੀ
 ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਹੈਂ, ਕਰਤਾ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥ ॥ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਉਸਤਤਿ
 ਕਰੇਂ, ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਅਕਥ ॥ ਕਿਤਨੇ ਮੂਰਖ ਜਗਤ ਮੇਂ, ਰੂਪ
 ਭਏ ਵਿਕਰਾਲ ॥ ਕਿਤਨੇ ਦੇਵੀ, ਦੇਵਤੇ, ਕਿਤਨੇ ਕਾਲ,
 ਕਰਾਲ ॥ ਯਹ ਸਭ ਖੇਲ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ, ਅੰਤ ਨਾ ਆਵੇ ਕੋਇ ॥
 ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਵਿਚਾਰ ਕੇ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਂ ਰਹੋ ਸਮੋਇ ॥

36

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਨਿਵਾਸ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ਪਿਆਸ ॥

31

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਲ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਲਿਖਤ ਲੇਖ ਸੋ ਭਾਲ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਸਾਧੂ ਮਤ ਵਿਚਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕਾ ਧਰ ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਅੰਤਰ ਕਰ ਲੈ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ
 ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਲੋਭ, ਵਿਕਾਰ ਤਿਆਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ
 ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਕਰਤਵਯ ਨੀਚ ਵਿਹਾਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ
 ਧਯਾਨ ਤੂੰ, ਗਰਭ ਨਾ ਆਵੈ ਮੂਲ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ ਧਯਾਨ
 ਤੂੰ, ਵਿਸ਼ਯ ਰਸ ਜਾ ਭੂਲ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਰ ਧਯਾਨ ਤੂੰ,
 ਕੇਵਲ ਹੋਵੇ ਮੁਕਤਿ ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਵਿਚਾਰਿਆ, ਇਹੋ ਸਾਰ
 ਹੈ ਯੁਕਤ ॥

37

ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਪੁਰਸ਼ ਸੰਗ ਪਿਆਰ ॥ ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ
 ਉਚਾਰੀਏ, ਕਬਹੂ ਨਾ ਆਵੇ ਹਾਰ ॥ ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ, ਗੁਰ
 ਕਾ ਨਾਮ ਗਹੀਰ ॥ ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ, ਖੋਜੇ ਮਤ ਸੁਧੀਰ ॥
 ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ, ਭਜਨ ਕਰੋ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ
 ਉਚਾਰੀਏ, ਤਾ ਜਾਨੇ ਨਿਜ ਭੇਵ ॥ ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ
 ਸੰਧਯਾ ਸਮਯ ਧਿਆਨ ॥ ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ
 ਗਯਾਨ ॥ ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ, ਸਾਕਤ ਸੰਗ ਨਾ ਹੋਇ ॥ ਸੋਹੰ,
 ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ, ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ ਸੋਇ ॥ ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ ਉਚਾਰੀਏ,
 ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਅਲੇਖ ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਪੁਕਾਰ ਕੇ, ਮਨ ਨੀਵਾਂ
 ਕਰ ਦੇਖ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਪਾਵਤ ਨਾ ਕੋਈ ਪਾਰ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਜਾਨਤ ਵਿਰਲਾ ਸਾਰ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਅੰਧਯਾਰੇ ਮੇਂ ਦੀਪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਸੁੰਦਰ ਮੋਤੀ ਸੀਪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ
 ਅਤਿ ਬੜਾ, ਅਵਰ ਨਾ ਜਾਨੇ ਭੇਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ
 ਬੜਾ, ਭੂਲੇ ਮਨ ਤੂੰ ਚੇਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਬੜਾ,
 ਨਾਮ ਜਪੇ ਮਨ ਮਾਂਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਦਾਸ
 ਉਧਾਰੇ ਤਾਂਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਰੋਮ ਰੋਮ ਮੇਂ
 ਵਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤਿ ਬੜਾ, ਨਿਸਚੇ ਕਹੇ
 ਰਵਿਦਾਸ ॥

ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਮਨ ਕਰ ਜਪੇ ਗੁਰੂ, ਗੁਰੂ ਆਪ ॥
 ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਭ ਦਾਤ, ਗੁਣੀ ਵਿਚਾਰੋ ਮਨ ਸਭ
 ਭਾਤ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਗਵਾਨ, ਆਠ ਪਹਿਰ ਧਰ
 ਤਾਂਕਾ ਧਯਾਨ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਵਿਨਾਸੀ, ਜਨਮ,
 ਮਰਣ ਕੀ ਕਾਟੇ ਫਾਂਸੀ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ, ਸਰਵ
 ਦੁੱਖੋਂ ਕਾ ਉਤਰੇ ਭਾਰ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਭਵਜਯੋਤੀ,
 ਦੁਰਮਤ ਦੁਬਿਧਾ ਅੰਤਰ ਨਾ ਹੋਤੀ ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਨਾਰਾਇਣ ਭਜ, ਸਰਵ ਸੁੱਖੋਂ ਕਾ ਹੋਇ ਆਇਣ ॥ ਨਿਰੰਜਨ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਗੋਪਾਲ, ਜੀਵ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਨਿਰੰਜਨ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਰ ਨਾਥ, ਸਰਵ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ॥
ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਭਜ ਹਿੰਦਯ ਕਹੋ ਰਵਿਦਾਸ ॥

40

ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਓਅੰ ਨੀਤ, ਮਨ ਧਰ ਸੱਚ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ॥
ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਓਅੰ ਧਯਾਨ, ਸੱਚ, ਸੱਚ ਸਭ ਸੱਚ ਹੀ ਮਾਨ ॥
ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਓਅੰ ਪੂਜਾ, ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ, ਤਿਸ ਬਿਨ ਦੂਜਾ ॥
ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਓਅੰ ਸਤਿਸੰਗ, ਨਾਮ ਧਿਆਇ ਮਨ ਕਰ ਰੰਗ ॥
ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਓਅੰ ਜਪ ਲੀਜੇ, ਮੁਗਧ ਪੱਥਰ ਭਵ ਨਰਿ
ਤਰੀਜੇ ॥ ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਅਮਰ ਕਲਯਾਨ, ਅੰਤਰ ਹਿੰਦਯ ਚੜੇ
ਹਰਿ ਭਾਨ ॥ ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਗੁਣ ਵਿਖਯਾਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਗੁਣੋਂ
ਕੀ ਹੋਵੇ ਕਾਨ ॥ ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਤੇਰਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਪਾਪ ਰੋਗ ਸਭ
ਉੱਤਰੇ ਭਾਰ ॥ ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਓਅੰ, ਦਿਨ ਰੈਨ, ਸੋਹੰ ਭਜ ਮਨ
ਹੋਵੇ ਚੈਨ ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਲੱਖ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਨੀ, ਸਵਾਸ,
ਸਵਾਸ ਪਰ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਨੀ ॥

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

* * *

ਸੰਧਯਾ ਵੇਲੇ ਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ
ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਹੁ
ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ
ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥
ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ
ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ
ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 20)

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ
ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥ ਮਨੁ ਸੁ ਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ
ਰਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥ ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ਜੀਅ
ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਉ ਨਹੀ ਉਪਜੈ
ਭਾਵ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਇਕ
ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥੨॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 20)

ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਗੋਪਾਲ ਸੋ ਜਨ ਘਟੈ ਹੋ । ਮੈ ਮੋਲ ਮਹਿੰਗੈ ਲਈ ਤਨ
 ਸਟੈ ਹੋ ॥ ਟੇਕ ॥ ਰਿਦੈ ਸੁਮਿਰਨ ਕਰੂੰ ਨੈਨ ਅਵਲੋਕਨੋ ਸ੍ਵਨਾ
 ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੂਰਿ ਰਾਖੂੰ । ਮਨ ਮਧੁਕਰ ਕਰੋ ਚਰਨਾ ਚਿਤ ਧਰੋ ॥
 ਰਾਮ ਰਸਾਯਿਨ ਰਸਨ ਚਾਖੂੰ ॥੧॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ ਭਾਵ
 ਨਹਿ ਉਪਜੈ ਭਾਵ ਬਿਨ ਭਗਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ਤੇਰੀ । ਬੰਦਤ
 ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਜ ਰਾਮ ਸੁਨੁ ਬੀਨਤੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਨ
 ਦੇਰੀ ॥੨॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 22)

ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਜੈ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਜੈ ਬਿਲੰਬ ਨ
 ਕੀਜੈ ॥ ਟੇਕ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਰਾ ਜੀਵਨ ਮੋਰਾ ॥ ਬਿਨ ਦਰਸ਼ਨ
 ਕਿਉਂ ਜਿਵੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬ ਜਗ ਚੇਲਾ ॥
 ਅਬ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮਿਲਨ ਦੁਹੇਲਾ ॥੨॥ ਧਨ ਜੋਬਨ ਕੀ ਝੂਠੀ
 ਆਸਾ ॥ ਸਤ ਸਤ ਭਾਖੈ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੩॥
 (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 23)

ਰਾਗ ਜੈਤਸਰੀ

ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ
 ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੋ ਜਗਤ ਗੁਰ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਅਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਇਨ
 ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਅੰਤਰੁ
 ਪਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਅਜੋ ਨ
 ਪੜ੍ਹਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਉਮਾਪਤਿ

ਸ੍ਰਾਮੀ ॥ ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ਸਹਸ ਭਗ ਗਾਂਮੀ ॥੪॥ ਇਨ ਦੂਤਨ
ਖਲੁ ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ਅਜਹੂ ਨਹੀ
ਹਾਰਿਓ ॥੫॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ
ਰਘੁਨਾਥ ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 25)

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ

ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੁਖ
ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥ ਅਵਰਾ
ਦੇਖਿ ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥ ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ
ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥
ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ਪੰਬੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਗਵਨੁ
ਇਕੇਲਾ ॥੨॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਹੁਤੁ
ਪਿਆਸ ਜਬਾਬੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 26)

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ਤਨੁ ਹੋਇ
ਅਉਹਾਰ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ
ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਤਾ

ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ
 ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥ ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥ ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ
 ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੋਈ ਮੁਕੰਦ ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥ ਏਕ
 ਮੁਕੰਦੁ ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ ਹਮਰਾ ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ
 ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ਜੋਗ ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥
 ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ਹੂਆ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ
 ਕੀਟ ਦਾਸ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥ ਜਪਿ
 ਮੁਕੰਦ ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 39)

ਜੇ ਓਹੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ
 ਪੂਜਾਵੈ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਸਭ ਬਿਰਥਾ
 ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥ ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ
 ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਓਹੁ ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥
 ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸ੍ਵਨੀ
 ਸੁਨੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥੨॥ ਜੇ ਓਹੁ ਅਨਿਕ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ
 ਬਿਗਾਰਿ ਬਿਰਾਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥ ਕਰੈ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੈ ॥੩॥
 ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥
 ਨਿੰਦਕੁ ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਾਪੀ
 ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੪॥੨॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 40)

ਆਜ ਦਿਵਸ ਲੇਉਂ ਬਲਿਹਾਰਾ । ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਆਯਾ ਰਾਜਾ ਰਾਮ

ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਟੇਕ ॥ ਆਂਗਨ ਬਗੜ ਭਵਨ ਭਯੋ ਪਾਵਨ ।
 ਹਰਿਜਨ ਬੈਠੇ ਹਰਿਜਸ ਗਾਵਨ ॥੨॥ ਕਰੂੰ ਡੰਡੋਤ ਚਰਨ
 ਪਖਾਰੂੰ । ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸੰਤਨ ਪਰ ਵਾਰੂੰ ॥੩॥ ਕਥਾ ਕਹੈਂ ਅਰੁ
 ਅਰਥ ਬਿਚਾਰੈਂ ॥ ਆਪ ਤਰੈ ਔਰਨ ਕੋ ਤਾਰੈਂ ॥੪॥ ਕਹ
 ਰਵਿਦਾਸ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਦਾਸ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੈ ਕਾਟੈ
 ਪਾਸ ॥੫॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 40)

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ

ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ
 ਦਰਸੈ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ
 ਪਰਸੈ ॥੧॥ ਦੇਵ ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ
 ਮਦ ਮਤਸਰ ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਡ
 ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ ਹਮ ਪੰਡਿਤ ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗਿਆਨੀ
 ਗੁਨੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥ ਕਹੁ
 ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥ ਮੋਹਿ
 ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 42)

ਗਾਇ ਗਾਇ ਅਬ ਕਾ ਕਹਿ ਗਾਉਂ ॥ ਗਾਵਣਹਾਰ ਕੂੰ ਨਿਕਟ
 ਬਤਾਉਂ ॥ ਟੇਕ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਹੈ ਯਾ ਤਨ ਕੀ ਆਸਾ ਤਬ ਲਗ
 ਕਰੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਜਬ ਮਨ ਮਿਲਿਓ ਆਸ ਨਹਿੰ ਤਨ ਕੀ ਤਬ ਕੋ
 ਗਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਜਬ ਲਗ ਨਦੀ ਨ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵੈ ਤਬ

ਲਗ ਬਡੈ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਜਬ ਮਨ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮ ਸਾਗਰ ਸੋ ਤਬ
ਯਹ ਮਿਟੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕੀ
ਆਸਾ ਪਰਮ ਤੱਤ ਸੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਆਸ ਧਰਤ ਹੈ
ਯਹ ਮਨ ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਕਛੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਛਾਡੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ
ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਬ ਸੁਖ ਸਤਿ ਕਰ ਹੋਈ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਜਾ ਸੁੰ
ਔਰ ਕਹਤ ਹੈ ਪਰਮ ਤੱਤ ਅਬ ਸੋਈ ॥੪॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 44)

ਐਸੋ ਕੁਛੁ ਅਨੁਭੋਂ ਕਹਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਮਿਲੈ ਤੋ ਕੋ
ਬਿਗਰਾਵੈ ॥ ਟੇਕ ॥ ਸਬ ਮੇਂ ਹਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਂ ਸਬ ਹੈ ਹਰਿ ਅਪਨੋ
ਜਿਨਿ ਜਾਨਾ ॥ ਸਾਖੀ ਨਹੀਂ ਔਰ ਕੋਈ ਦੂਸਰ ਜਾਨਨਹਾਰ
ਸਯਾਨਾ ॥੧॥ ਬਾਜੀਗਰ ਸੋਂ ਰਚਿ ਰਹੀਏ ਬਾਜੀ ਕਾ ਮਰਮ ਨ
ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਜੀ ਝੂਠ ਸਾਂਚ ਬਾਜੀਗਰ ਜਾਨਾ ਮਨ
ਪਤਿਯਾਨਾ ॥੨॥ ਮਨ ਥਿਰ ਹੋਇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਨੈ
ਜਾਨਨਹਾਰਾ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਬਿਮਲ ਵਿਵੇਕ ਸੁਖ ਸਹਿਜ
ਸਰੂਪ ਸੰਭਾਰਾ ॥੩॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 49)

ਨਰਹਰਿ ਚੰਚਲ ਹੈ ਮਤਿ ਮੋਰੀ ਕੈਸੇ ਭਗਤਿ ਕਰੂੰ ਮੈਂ ਤੋਰੀ ॥
ਟੇਕ ॥ ਤੂੰ ਮੋਹਿੰ ਦੇਖੈ ਮੈ ਤੋਹਿੰ ਦੇਖੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਸਪਰ ਹੋਈ ॥੧॥
ਤੂੰ ਮੋਹਿੰ ਦੇਖੈ ਹਉਂ ਤੋਹਿ ਨ ਦੇਖੂੰ ਏਹੁ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ
ਖੋਈ ॥੨॥ ਸਬ ਘਟ ਅੰਤਰ ਰਮਸਿ ਨਿਰੰਤਰ ਮੈ ਦੇਖਤ ਹੂੰ ਨਹੀਂ

ਜਾਨਾ ॥ ਗੁਨ ਸਬ ਤੋਰ ਮੋਰਿ ਸਬ ਅੰਗੁਨ ਕ੍ਰਿਤ ਉਪਕਾਰ ਨ
 ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਮੈ ਤੋ ਤੋਰਿ ਮੋਰੀ ਅਸਮਝਿਸ ਕੈਸੇ ਕਰਿ
 ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਮਾਧੋ ਕਰੁਣਾਮਯ ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ
 ਅਧਾਰਾ ॥੪॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 51)

ਤਬ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਗਾਵੈਗਾ ॥ ਰਾਰੰਕਾਰ ਰਹਿਤ ਸਭਹਿਨ
 ਮੇਂ ਅੰਤਰਿ ਮੇਲ ਮਿਲਾਵੈਗਾ ॥ ਟੇਕ ॥ ਲੋਹਾ ਕੰਚਨ ਸਮ ਕਰ
 ਦੇਖੈ ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਵੈਗਾ ॥ ਜੋ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਪਾਰਸ ਕੇ ਪਰਸੇ ਸੋ
 ਸੁਖ ਵਾ ਕੋ ਆਵੈਗਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਈ ਅਨੁਭੈ ਮਤਿ
 ਬਿਸ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮ ਧਯਾਵੈਗਾ ॥੨॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਮੇਟਿ
 ਆਪਾ ਪਰ ਤਬ ਵਾ ਠੌਰਹਿ ਪਾਵੈਗਾ ॥੩॥
 (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 51)

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ
 ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛੁੜ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ
 ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੁੰਗੀ ਢਰੈ ॥ ਨੀਚਹ ਉਚ ਕਰੈ
 ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ
 ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 57)

ਸ਼ਬਦ 16

ਪੀਆ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥ ਟੇਕ ॥ ਭਰਿ ਭਰਿ ਦੇਵੈ ਸੁਰਤਿ
ਕਲਾਲੀ, ਦਰਿਆ ਦਰਿਆ ਪੀਨਾ ਰੇ। ਪੀਵਤ ਪੀਵਤੁ ਆਪਾ
ਜਗ ਭੁਲਾ, ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਂਹਿ ਬੌਰਾਨਾ ਰੇ। ਦਰ ਘਰਿ ਵਿਸਰਿ
ਗਇਓ ਰਵਿਦਾਸਾ, ਉਨਮਨਿ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ਰੇ। ਪਲੁ ਪਲੁ
ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਲਾ ਚਾਲੈ, ਛੂਟੇ ਨਾਂਹਿ ਖੁਮਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 58)

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ

ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ॥
ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰੇ
ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥ ਕਾਹੇ ਨ ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ ॥ ਕਿਸੁ
ਜਾਤਿ ਤੇ ਕਿਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਆਨ ਸਤੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥
ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁ
ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸ ॥ ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ
ਨਿਸਤਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥੩॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 60)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ

ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥ ਰਿਦੈ ਰਾਮ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਲ ਕ੍ਰਿਤ

ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥ ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਨਤ
 ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥ ਤਰ
 ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ
 ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਗਉਤੁ ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ ਉਪਰੇ ਪੂਜੀਐ
 ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟ ਬਾਂਢਲਾ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤਾ
 ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ ਅਬ ਬਿਪ੍ ਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ
 ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ
 ਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 67)

ਰਾਗ ਸਾਰੰਗ

ਚਲਿ ਮਨ ਹਰਿ ਚਟਸਾਲ ਪੜ੍ਹਾਉੰ ॥ ਟੇਕ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਟਿ
 ਗਿਯਾਨ ਕਾ ਅੱਛਰ ਬਿਸਰੈ ਤੋ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਉੰ ॥ ੧ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਟੀ ਸੁਰਤਿ ਲੇਖਨਿ ਕਰਿਹੋ ਰਗ ਮਮਾ ਲਿਖਿ ਆਂਕ
 ਦਿਖਾਉੰ ॥੨॥ ਯੇਹ ਬਿਧਿ ਮੁਕਤਿ ਭਯੇ ਸਨਕਾਦਿਕ ਰਿਦੈ
 ਬਿਦਾਰਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਿਖਾਉੰ ॥੩॥ ਕਾਗਦ ਕੰਵਲ ਮਤਿ ਮਸਿ
 ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਬਿਨ ਰਸਨਾ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗੁਣ ਗਾਉੰ ॥੪॥
 ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਜਪਿ ਭਾਈ ਸੰਤ ਸਾਖਿ ਦੇ ਬਹੁਰਿ ਨ
 ਆਉੰ ॥੫॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 84)

ਰਾਗ ਕਾਨੜਾ (ਦੋਪਾਦ)

ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਜੀ ਧਨੀ ਤਾ ਕੈ ਕਾਹਿ ਕੀ ਕਮੀ ਹੈ ॥ ਮਨਸਾ ਕੋ
ਨਾਥ ਮਨੋਰਥ ਪੁਰਬੈ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਕਾਹਾ ਗਨੀ ਹੈ ॥੧॥
ਕਵਨ ਕਾਜ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕਰਤ ਫਿਰਤ ਅਪਨੀ
ਅਪਨੀ ਹੈ ॥ ਖਾਈ ਨ ਸਾਕੈ ਖਰਚ ਨਹਿ ਜਾਵੈ ਜਯੋਂ ਭੁਯੰਗ
ਸਿਰ ਰਹਤ ਮਨੀ ਹੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਥਾਵਰ ਨਹਿ ਆਵੈ
ਰਾਹਾ ਕੇਤਕੀ ਮੁਕਤ ਅਨੀ ਹੈ ॥ ਰਖਵਾਰੇ ਕੋ ਚਕ੍ਰ ਸੁਦਰਸ਼ਨ
ਬਿਘਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰੋਕ ਛਿਨੀ ਹੈ ॥੩॥ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ
ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ਮੈ ਬਪੁਰੈ ਕੀ ਕੌਨ ਗਿਨੀ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੋ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਤਾਕੀ ਸਦਾ ਬਨੀ ਹੈ ॥੪॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ ੮੬)

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

* * *

‘ਬਾਰਾਂ ਮਾਸ’ ਉਪਦੇਸ਼

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

“ਚੇਤ”

ਚੜਿਆ ਚੇਤ ਸੁਲੱਖਣਾ, ਕਰ ਸੰਤਨ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਗੁਰ
ਚਰਨਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕਰ, ਰਾਮ ਨਾਮ ਜੱਪ ਨੀਤ ॥ ਗੁਰ
ਗੋਬਿੰਦ ਜਹਿ ਗਾਈਏ, ਕਰ ਸਰਵਣ ਨਿੱਤ ਨੀਤ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
ਚਰਨਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ, ਹਿਰਦੇ ਧਰੋ ਗੁਰ ਮੀਤ ॥ ਬਚਨ ਗੁਰ ਕੇ
ਸੁਨਤ ਹੀ, ਮਿਟਤ ਭਰਮ ਸਭ ਭੀਤ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਗ ਨਾ
ਕੀਜੀਏ, ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਗਤ ਯਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਗਤ ਬਿਘਨ ਹੈ,
ਗੁਰਮੁਖ ਸੰਗਤ ਸਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਗਤ ਡੂਬਣੋ, ਗੁਰਮੁਖ
ਸੰਗਤ ਪਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ਹੈ, ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ
ਗੁਵਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਚਨ ਸੁਣ, ਸ਼ਰਧਾ ਹਿਰਦੇ ਧਾਰ ॥
ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤੀ ਇਹੀ ਹੈ, ਹਿਰਦੇ ਖੂਬ ਵਿਚਾਰ ॥ ਚੇਤ
ਸੁਹਾਣਾ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥

“ਵੈਸਾਖਿ”

ਵੈਸਾਖਿ ਸੁਹਾਵਾ ਸਰਵ ਸੁੱਖ, ਗੁਰ ਕੇ ਵਚਨ ਵਿਚਾਰ ॥ ਅੰਤਰ
ਧਿਆਨ ਲਗਾਇ ਕਰ, ਸਮਝੋ ਸਾਰ ਆਸਾਰ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕੋ
ਗ੍ਰਹਨ ਕਰ, ਤਜ ਸਭ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ॥ ਹਿਰਦੇ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਹਰੀ
ਕੋ, ਸਿਮਰੋ ਵਾਰੰ ਵਾਰ ॥ ਦੁਸ਼ਟਾ ਸੰਗ ਤਿਆਗ ਕਰ, ਸੰਤਾਂ
ਸੰਗ ਪਿਆਰ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਤੂੰ, ਭਵ ਨਿਧਿ
ਉੱਤਰੇ ਪਾਰ ॥ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਪੰਦਿਆਂ, ਕਦੀ ਨਾ ਆਵੇ

ਹਾਰ ॥ ਭਗਤ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ, ਹੋਵਤ ਨਹੀ ਕਲਿਆਨ ॥
 ਗੁਰ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਜਨਮ ਵਿਅਰਥ ਇਹ, ਜਾਵਤ ਸਾਚੀ ਮਾਨ ॥ ਗੁਰ
 ਹਰਿ ਭਗਤ ਕਹੰਦਿਆਂ, ਨਿਹਚਲ ਮਿਲ ਹੈ ਗਿਆਨ ॥ ਕਰੇ
 ਰਵਿਦਾਸ ਲਗ ਚਰਨ ਗੁਰ, ਮਨ ਕਾ ਹਰ ਅਭਿਮਾਨ ॥
 ਵੈਸਾਖਿ ਸੁਹਾਵਾ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਹਰਿ, ਹਰਿ ਜਪੇ ਸੁਜਾਨ ॥

“ਜੇਠ”

ਜੇਠ ਤਪਤ ਬਹੁ ਘਾਮ ਕਰ, ਸ਼ਾਂਤ ਨਾ ਹੋਵਤ ਮੀਤ ॥ ਕਰੋਧ
 ਅਗਨਿ ਕਰ ਤਪਤ, ਮਨ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਪਰੀਤ ॥ ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਮੁੱਖ
 ਜਪਤ, ਜਨ ਕੀਰਤ ਕਰੈਹ ਨੀਤ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗ ਨਿਵਾਸ ਕਰ,
 ਸ਼ਾਂਤ ਭਯੋ ਤਿਨ ਚੀਤ ॥ ਉਤਪਤ ਕਰੇ ਆਪ ਸਭਿ, ਕਰੇ
 ਪਾਲਣਾ ਨੀਤ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨ ਦੂਜਾ ਨਾਂਹਿ ਕੋ, ਕਰ ਨਿਹਚੇ
 ਪਰਤੀਤ ॥ ਤਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਤੂੰ ਜਪ ਸਦਾ, ਹੋਕਰ ਮਨੋ ਨਾਚੀਤ ॥
 ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਨ ਗੁਰ ਦਯਾ ਤੇ, ਨਸ਼ਟ ਹੋਤ ਜਮ ਭੀਤ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ, ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਣ ਵਾਦ ॥ ਸੋ ਕਿਰਪਾ
 ਨੇਤਰ ਰਸਨਾ ਨਾਮ ਕਾ, ਕਰਣ ਦੀਏ ਸੁਣਿ ਨਾਦ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਸਾਜਿਆ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਭ, ਰਾਖ ਸਦਾ ਤਿਸ ਯਾਦ ॥ ਜੋ ਜਨ ਭਗਤ
 ਬਿਹੀਨ ਹੈ, ਜਨਮ ਜਾਏ ਤਿਸ ਬਾਦ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗ
 ਭਗਤ ਕਰ, ਮਿਟਹ ਪਾਪ ਅਗਾਦ ॥ ਕੀਰਤਨ ਭਗਤੀ
 ਤੀਸਰੀ, ਰੱਖੋ ਇਨ ਕੋ ਯਾਦ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰੂ
 ਸਿਮਰਿਆ, ਜੋ ਜਨ ਸਦਾ ਆਨਾਦ ॥ ਜੇਠ ਤਾਪੰਦਾ ਨਾ ਲੱਗੇ,
 ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਨਾਮ ਸੁਆਦ ॥

“ਹਾੜ”

ਹਾੜ ਅਵਧ ਹੈ ਘਾਮ ਕੀ, ਸ਼ਾਂਤ ਅਵਧ ਸੁੱਖ ਜਾਨ ॥ ਲੋਭ
ਅਵਧ ਹੈ ਪਾਪ ਕੀ, ਕਰ ਭਗਤ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਧਾਮ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
ਚਰਨ ਸੁ ਕੰਵਲ ਕੀ, ਕਰਹਿ ਸੇਵ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸਗਲ ਸਿਸ਼ਟ
ਜੈਸੇ ਮਲਤ, ਚਰਨ ਕੰਵਲ ਭਗਵਾਨ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਗੁਰ
ਚਰਨ ਮਲ, ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਨਿਹਚੇ ਧਿਆਨ ॥ ਅੰਤਸ਼ ਕਰਣ ਕਰ
ਸ਼ੁਧ, ਤਬ ਹੋਤ ਪਾਪ ਕੀ ਹਾਨ ॥ ਪਾਪ ਨਸ਼ਟ ਗੁਰ ਭਗਤ ਤੇ,
ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਹੋ ਨੀਤ ॥ ਕਾਰਣ ਭਗਤ ਹੈ ਮੁਕਤ ਕਾ, ਕਰ
ਨਿਹਚੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ॥ ਚਰਨ ਭਗਤ ਕਰ ਲਛਮੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਭਈ ਸੁ
ਮੀਤ ॥ ਜਗਤ ਚਰਨ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਤਿਸ, ਭਈ ਸੁ ਜਾਨੋ ਮੀਤ ॥
ਭਗਤਿ ਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੀ, ਕਰ ਨਿਹਚੇ ਧਰ ਚੀਤ ॥ ਗੁਰ
ਬਿਨ ਔਰ ਨਾ ਧਿਆਨ ਧਰ, ਇਹ ਰਵਿਦਾਸ ਕੀ ਰੀਤ ॥ ਹਾੜ
ਸ਼ਾਂਤ ਸੁੱਖ ਤਿਨ ਜਨਾਂ, ਜਿਨ ਗੁਰ ਭਗਤ ਪਰੀਤ ॥

“ਸਾਵਣ”

ਸਾਵਣ ਸ਼ਾਂਤ ਭਈ ਜਗਤ ਮੇਂ, ਬਾਰਛ ਹੋਇ ਬਸੇਸ ॥ ਘਰ,
ਘਰ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਹੈ, ਨਾਸੇ ਸਭੀ ਕਲੇਸ਼ ॥ ਅੰਨ, ਧਨ ਬਹੁਤਾ
ਉਪਜਿਆ, ਗਊਆਂ ਘਾਸ ਹਮੇਸ਼ ॥ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਦਾ ਆਨੰਦ
ਹੈ, ਦੁਹਾਗਣਿ ਮੈਲਾ ਭੇਸ ॥ ਕਰ ਪੂਜਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕੀ, ਸ਼ਰਧਾ
ਸਾਥ ਹਮੇਸ਼ ॥ ਪਾਨ, ਸੁਪਾਰੀ, ਪੁਸ਼ਪਕਰ, ਪੂਜਨ ਕਰੋ ਹਮੇਸ਼ ॥
ਅਰਚਨਾ ਭਗਤੀ ਪੰਚਮੀ, ਗੁਰ ਪੂਜਾ ਮੇਂ ਧਿਆਨ ॥ ਬਿਨਾ

ਇਸ਼ਟ ਗੁਰਦੇਵ ਤੇ, ਪੂਜੋ ਦੇਵ ਨਾ ਆਨ ॥ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਮੇਂ ਨਾ
 ਭੇਦ ਕੁਝ, ਕਹਯੋ ਆਪ ਸੁਜਾਨ ॥ ਨਿਹਚੇ ਕਰ ਗੁਰ ਚਰਨ
 ਭਜ, ਹੋਵਤ ਹੈ ਕਲਿਆਨ ॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਔਰ ਜਗ,
 ਜਾਨਤ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕੋ, ਕਰਤ
 ਸਦਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ॥

“ਭਾਦਰੋਂ”

ਭਾਦਰੋਂ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇਆ, ਮਾਇਆ ਸੰਗ ਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰ
 ਬਿਨ ਸ਼ਾਂਤ ਨਾ ਪਾਇ ਹੈ, ਜਨਮ ਮਰਨ ਮੇਂ ਬਾਰੰਬਾਰ ॥ ਜਿਨਾਂ
 ਵਿਸਾਰਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮ, ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਨਹੀਂ ਪਿਆਰ ॥ ਧ੍ਰਿਗ
 ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਣਾ, ਕਾਂਹੂ ਆਏ ਸੰਸਾਰ ॥ ਭਵਿ ਜਲ ਮਾਂਹਿ
 ਭਵੰਦਿਆਂ, ਨਾ ਉਰਵਾਰ ਨਾ ਪਾਰ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਕਾ
 ਆਸਰਾ, ਜਿਨ ਮਨ ਲੀਨਾ ਧਾਰ ॥ ਕਰ ਡੰਡੋਤ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮੇਂ,
 ਭਵਨਿਧ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ॥ ਗੁਰੂਦੇਵ ਗੁਰੂ ਸਮਝ ਕੇ, ਕਰੀਂ ਸੁਕਰ
 ਵਿਚਾਰ ॥ ਬੰਦਨਾ ਭਗਤੀ ਛਠੀ ਏਹ, ਕਰੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਵੱਡਭਾਗ ॥
 ਅਵਰ ਕਰਮ ਸਭ ਤਿਆਗ ਕਰ, ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ, ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਤਿਆਗ ॥ ਬਿਨ
 ਗੁਰ ਭਗਤ ਨ ਥਿਰ ਕਛੂ ਜਗਤ ਪਸਾਰਾ ਬਾਗ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁੰਨ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ, ਜਾਗਿਯੋ ਇਸੇ ਬੈਰਾਗ ॥ ਸੋਇਉ ਮੋਹ ਕੀ ਨੀਂਦ ਮੇਂ,
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਯੋ ਸੁਜਾਗ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਕੋ, ਤੂੰ
 ਕਭੀ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗ ॥

“ਅੱਸੂ”

ਅੱਸੂ ਆਸਾਂ ਪੂਰੀਆਂ, ਜਬ ਗੁਰ ਭਏ ਦਿਆਲ ॥ ਚਰਨੀ ਲਾਵੋ
ਦਾਸ ਕੋ, ਕਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਰ ਗੁਰਨਾਮ ਮਨ,
ਗਲ ਪਾਵੋ ਮਾਲ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਕੋ, ਤਬ ਹੀ ਭਏ
ਨਿਹਾਲ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗ ਭਗਤ ਕਰ, ਤਿਆਗ ਮੋਹ ਕਾ
ਜਾਲ ॥ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਤਬ ਪਾਈਏ, ਜੇ ਹੋਵੇ ਲਿਖਿਆ ਭਾਗ ॥
ਦਾਸਾ ਭਗਤੀ ਇਹੀ ਹੈ, ਸਪਤਮ ਜਾਨੋ ਲਾਲ ॥ ਕਰੋ ਅਭੀ
ਪਛਤਾਉਗੇ, ਫਿਰ ਹਾਥ ਨਾ ਆਵੈ ਕਾਲ ॥ ਇਹ ਦਾਸਾ
ਭਗਤੀ ਕੀਨੀ, ਵਿਰਲੇ ਵੀਰ ॥ ਸਵਾਸ, ਸਵਾਸ ਆਗਿਆ
ਰਾਖਿਓ ਧੀਰ ॥ ਰਹੇ ਸਦਾ ਵਿਚ ਆਗਿਆ, ਇਹੋ ਭਗਤ
ਮਹਾਨ ॥ ਦਾਸਾ ਭਗਤੀ ਇਹੀ ਹੈ, ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਬਿਖਾਨ ॥
ਬੁੱਧ, ਸੁੱਧ ਤੱਬ ਹੋਇ ਹੈ, ਪਾਵੈ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨ ॥ ਅੱਸੂ
ਪੂਰਨ ਆਸ ਸਭ, ਗੁਰੂਦੇਵ ਵਿਖਿਆਨ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰੂ
ਚਰਨਨ ਕਾ, ਸਦਾ ਕਰਤ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥

“ਕੱਤਕ”

ਕੱਤਕ ਕਰਮ ਤਿਆਗ ਕਰ, ਭਗਤ ਕਰੋ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੋਹੰ, ਸੋਹੰ
ਜਪੰਦਿਆਂ, ਕਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਮਾਤ, ਤਾਤ ਔਰ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ,
ਪ੍ਰਿਯ ਜਾਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਔਰ ਸਖਾ ਨਹਿ ਜਗਤ ਮੋਂ, ਜੈਸੇ ਹੈ
ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸਖਾ ਭਗਤ ਇਹ ਅਸ਼ਟਮੀ, ਕੀਤੀ ਅਰਜਨ
ਦੇਵ ॥ ਸਖਾ ਜਾਨ ਗੁਰ ਭਗਤ ਕਰ, ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਅਹੰਮੇਵ ॥
ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਹੰਕਾਰ ਤੱਜ, ਤੱਬ ਕਛੂ ਪਾਵੈ ਭੇਵ ॥ ਸਖਾ ਭਗਤ

ਸੁਭਾਵ ਯਹ, ਜਿਮ ਜਲ, ਦੁੱਧ ਮਲਵੇ ॥ ਸਰਬ ਕਰਮ ਕੋ
 ਤਿਆਗ ਕਰ, ਹਰਿ ਗੁਰ ਜਪ ਦਿਨ ਰੈਨ ॥ ਬਾਝੁ ਨੀਰ ਜਿਮ
 ਮੀਨ ਕੋ, ਆਵਤ ਨਾਂਹੀ ਚੈਨ ॥ ਚੱਕਵੀ ਕਰੇ ਵਿਲਾਮ ਜਿਮ,
 ਕਬ ਇਹ ਜਾਵੇ ਰੈਨ ॥ ਚੰਦ, ਚਕੋਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਜਿਮ, ਮੋਰ
 ਮੁਗਧ ਘਨ ਬੈਨ ॥ ਸਵਾਸ, ਸਵਾਸ ਨਹੀਂ ਬਿਸਰੇ, ਜਿਉਂ ਬੱਛਰੇ
 ਕੋ ਬੈਨ ॥ ਜਿਮ ਕਾਮਣਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਤਿ, ਪਤੀ ਕੋ ਦੇਖਤ ਨੈਨ ॥
 ਕੱਤਕ ਸਵੇਰ ਕਾਮ ਸਭ, ਜਬ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਐਨ ॥ ਰਵਿਦਾਸ
 ਗੁਰੂਦੇਵ ਚਰਨ ਕੋ, ਧੋਇ ਧੋਇ ਕਰ ਪੈਨ ॥

“ਮੱਘਰ”

ਚੜਿਆ ਮੱਘਰ ਹੇ ਸਖੀ, ਗਾਵੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤ
 ਪਾਇ ਕਰ, ਗੁਰੂਦੇਵ ਸਿਮਰੋ ਨੀਤ ॥ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਸਭ
 ਅਰਪ ਕਰ, ਐਸੀ ਕਰੋ ਪਰੀਤ ॥ ਤਿਆਗ ਲੋਭ, ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ
 ਸਭ, ਗੁਰੂਦੇਵ ਕੀ ਕਰੋ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਗੌਣ ਵਾਕ ਸਭ ਤਿਆਗ ਕਰ,
 ਸੰਤ ਵਚਨ ਧਰ ਚੀਤ ॥ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਇਹ ਹੰਕਾਰ,
 ਆਪਣੇ ਕਛਹੁ ਨਾ ਮਾਨ ॥ ਗਰਭ ਕਰਤ ਜੋ ਇਨਸੇ, ਸੋ ਨਰ ਹੈ
 ਅਨਜਾਣ ॥ ਆਪ ਕਛਹੁ ਨਾ ਹੋਤ ਹੈ, ਦੇਣਹਾਰ ਹਰਿ ਧਾਮ ॥
 ਮੈ ਕੀਆ ਮੈ ਕਰਤ ਹੂੰ, ਕੂੜਾ ਕਰਹਿ ਮਾਣ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦੀਆ
 ਸੋ ਗੁਰ ਦੀਆ, ਤੈਂ ਕੀ ਦੀਆ ਆਨ ॥ ਤੇਰਾ ਇੱਕ ਹੰਕਾਰ ਹੈ,
 ਅਰਪਣ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਨ ॥ ਨਵ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤ ਇਹ, ਸਤਿ
 ਗੁਰਦੇਵ ਬਿਖਾਨ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਕਰੇ ਭਗਤ ਜੋ, ਸੁੱਧ ਭਯੋ
 ਤਿਸ ਮਾਨ ॥

“ਪੋਹ”

ਮੱਘਰ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਬ, ਤੱਬ ਚੜ੍ਹਿਆ ਪੋਹ ਮਾਸ ॥ ਸੋਹੰ
ਨਾਮ ਤੂੰ ਸਿਮਰ ਨਿੱਤ, ਜਗ ਤੇ ਹੋਏ ਉਦਾਸ ॥ ਅਵਰ ਕਾਮਨਾ
ਸਰਬ ਤੱਜ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰ ਆਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਰਨੀ
ਲੱਗਿਆਂ, ਪਾਪ ਹੋਤ ਸਭ ਨਾਸ ॥ ਸਰਵਣ ਕਰਤ ਗੁਰਾਂ ਤੇ,
ਸਾਧਨ ਗਿਆਨ ਬਿਲਾਸ ॥ ਵਚਨ ਧਾਰ ਗੁਰਦੇਵ ਉਰ, ਸਭ
ਸੰਸੇ ਹੋਵਨ ਨਾਸ ॥ ਸਤਿਨਾਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰ, ਕਰ ਤੂੰ ਦ੍ਰਿੜ
ਅਭਿਆਸ ॥ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸ਼ ਕਰ, ਹੋਤ ਭਰਮ ਸਭ
ਨਾਸ ॥ ਸਰਵਣ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਸੁਣ ਸਤਿਨਾਮ ਵਿਚਾਰ ॥
ਸਤਿ ਸਰੂਪ ਪਰਮਾਤਮਾ, ਮਿਥਿਆ ਜਗਤ ਆਸਾਰ ॥ ਤਿਸ
ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਤੂੰ ਸਿਮਰ ਮਨ, ਜੋ ਹੈ ਸਰਬ ਆਧਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸ਼ਰਨੀ ਲਗ ਕਰ, ਸਮਝੋ ਸਾਰ ਆਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿੰਨ ਅਵਰ ਨਾ
ਜਾਣ ਕਛਹੂ, ਸਭ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ
ਆਦਿ ਸਭ, ਜੀਆ, ਜੰਤ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਪੋਹ
ਬੀਤਿਆ, ਅਬ ਸੁਣ ਮਾਘ ਵਿਚਾਰ ॥ ਜਨ ਗੁਰਦੇਵ ਹਰਿ
ਭੇਟਿਆ, ਭਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ॥

“ਮਾਘ”

ਮਾਘ ਮਹੀਨਾ ਧਰਮ ਕਾ, ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਤੂੰ ਸਤਿਸੰਗ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗ
ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ, ਕਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਭੰਗ ॥ ਯੂੜ ਸੰਤ ਕੇ ਚਰਨ ਕੀ, ਸੋਈ
ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ ਗੰਗ ॥ ਪਾਪਾਂ ਕੀ ਮੱਲ ਉਤਰੇ, ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਮ ਕਾ ਰੰਗ ॥
ਮਨਮੁਖ ਸੰਗ ਨਾ ਕੀਜੀਏ, ਪੜਤ ਭਜਨ ਮੇਂ ਭੰਗ ॥ ਦੁੱਖ

ਬਿਨਸੇ ਸੁੱਖ ਲਾਭ ਹੋਵੇ, ਗੁਰਮੁਖ ਜਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਨਾਮ ਜਪੋ
 ਮਿਲ ਗੁਰਮੁਖਾਂ, ਜੋ ਹੈ ਸਦਾ ਆਸੰਗ ॥ ਤੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਭਿੰਨ
 ਨਹੀਂ, ਜਿਉਂ ਜਲ ਮਾਂਹਿ ਤਾਰੰਗ ॥ ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਰਗ ਰਗ ਰਚੇ,
 ਨਾਮ ਕਾ ਚੜੇ ਜਬ ਰੰਗ ॥ ਪੰਚੋ ਵੈਰੀ ਤਿਆਗ ਕਰ, ਤਬ ਹੋਏ
 ਨਿਸੰਗ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸ਼ਰਨ ਗਹਿ, ਕਰਤ ਖੂਬ
 ਵਿਚਾਰ ॥ ਗੁਰੂਦੇਵ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਿਨ, ਸਮਝੇ ਨਾ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ॥
 ਕਰਕੇ ਦ੍ਰਿੜ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰ, ਭਵਨਿਧਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ॥ ਮੰਦ
 ਭਾਗ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ, ਡੁੱਬਣ ਭਵ ਨਿਧ ਧਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਮ, ਜਾਨਿਆ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥ ਜਾਨਣ ਜੋਗ ਸੁ
 ਜਾਨਿਆ, ਜੋ ਆਤਮ ਨਿਜ ਧਾਮ ॥ ਮਿਟਿਆ ਗੁਮਾਨ ਗੁਰ
 ਦਯਾ ਤੇ, ਪਾਇਆ ਅਬ ਵਿਸਰਾਮ ॥ ਪੁੰਨੇ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥਾਂ,
 ਰਹਿਓ ਨਾ ਬਾਕੀ ਕਾਮ ॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਦੁੱਖ ਪਾਇ ਕਰ,
 ਆਏ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥ ਜਿਹੜੇ ਬਿਛੜੇ ਤਿਹ ਮਿਲੇ, ਭਏ ਅਭ
 ਆਤਮ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨ, ਨਹੀਂ ਅਵਰ ਕੁਛ
 ਕਾਮ ॥ ਇਕੋ ਸੋਹੰ ਸਤਿਨਾਮ ਜੀਓ, ਸਿਮਰੋ ਆਠੋ ਜਾਮ ॥
 ਸਰਵਣ ਕਰ ਗੁਰ ਵਚਨ ਕੋ, ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਉਪਦੇਸ਼ ॥
 ਨਿਸਵਾਸਰ ਅਭਿਆਸ ਕਰ, ਤੱਜ ਕਰ ਸਗਲ ਕਲੇਸ਼ ॥
 ਬੁਦਬੁਦਾ ਫੇਨ ਤਰੰਗ ਕਾ, ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਾ ਲਸੇ ॥ ਸਭ
 ਭੂਖਣ ਜਿੰਨ ਕਨਕ ਕੰ, ਕੰਚਨ ਬਿਨ ਨਾ ਸ਼ਸੇ ॥ ਘਟਿ ਮਿਟ
 ਮਾਟੀ ਰੂਪ ਸਭ, ਔਰ ਨਾ ਕਛਹੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਪਟ
 ਜੋ ਭਏ, ਸੂਤਰ ਤਿਸ ਕਾ ਵੇਸ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰੂ ਚਰਨ ਕੇ,
 ਕਰਹੂੰ ਸਦਾ ਆਦੇਸ਼ ॥

“ਫੱਗਣ”

ਚੜਿਆ ਫਾਗਣ ਮਾਸ ਜਬ, ਫੂਲੀ ਸਭ ਗੁਲਜਾਰ ॥ ਧਰਤੀ
ਸਭ ਹਰਿਆਵਲੀ, ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਬਹਾਰ ॥ ਬੁੱਲਬੁੱਲ ਮਸਤ
ਬਹਾਰ ਪਰ, ਭੰਵਰਾ ਭਈ ਗੁਲਜਾਰ ॥ ਨਿਵਣ ਫਲ ਬਹੁ ਬਾਗ
ਮੇਂ, ਗਲਗਲ ਆਮ ਆਨਾਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਗੁਰ ਕੀ ਸ਼ਰਨ ਗਹਿ,
ਕਰਤੇ ਖੂਬ ਵਿਚਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਕਰ, ਸਮਝੇ ਸਾਰ
ਆਸਾਰ ॥ ਕਰ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰ, ਭਵ ਨਿੱਧ ਉੱਤਰੇ
ਪਾਰ ॥ ਮੰਦ ਭਾਗ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ, ਡੁੱਬਣ ਭਵ ਨਿੱਧ ਧਾਰ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਮ, ਜਾਨਿਆ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥ ਜਾਨਣ
ਯੋਗ ਸੋ ਜਾਨਿਆ, ਜੋ ਆਤਮ ਨਿੱਜ ਧਾਮ ॥ ਮਿਟਿਆ ਗਮਨ
ਗੁਰ ਦਯਾ ਤੇ, ਪਾਇਆ ਅਬ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਆਨੇਕ ਜਨਮ ਦੁੱਖ
ਪਾਇ ਕਰ, ਆਏ ਗੁਰ ਕੀ ਸ਼ਾਮ ॥ ਜਿਹੜੇ ਵਿਛੜੇ ਤਿਹ
ਮਿਲੋ, ਭਏ ਸੋ ਆਤਮ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰ ਭਜਨ
ਬਿੰਨ, ਨਹੀਂ ਅਵਰ ਕਛਹੁ ਕਾਮ ॥ ਗੁਰੂ ਚਰਨੋਂ ਕਾ ਧਿਆਨ
ਕਰ, ਸੁਣ ਬਾਰਾਂ ਮਾਸਕ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਪੜੇ ਸੁਣੇ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ,
ਹੋਵੇ ਕਲਿਆਣ ਹਮੇਸ਼ ॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 127)

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

* * *

ਵਿਆਹ ਦੀ ਵਿਧੀ

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ
“ਦੋਹਰਾ”

ਧਰਤ ਅਕਾਸ਼ ਕੋ ਥਾਪਿਆ, ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਨਿੱਤ ਪਾਲ ॥ ਸਰਵ
ਜੀਵ ਕੇ ਕਰਮ ਜੋ, ਸਾਹਿਬ ਕਰੇ ਖਿਆਲ ॥ ਆਪ ਅਪਨਾ ਸਭ
ਪਾਵਤੇ, ਕਿਰਤ ਧੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ ਪਵਨ ਪਾਣੀ ਸਵੰਤਰ ਕੇ,
ਰਖਸ਼ਕ ਭਯ ਭਗਵਾਨ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੇ ਭਜ ਨਾਮ ਕੋ,
ਨਿਰਭੈ ਪਾਵੈ ਵਾਸ ॥ ਤੇਰਾ ਫਲ ਤੁਝ ਕੋ ਮਿਲੇ, ਹੋਵੇ ਬੰਦ
ਖਲਾਸ ॥

“ਸਾਂਦ ਬਾਣੀ”

ਸੋਹੰ ਸਾਂਦ ਸੋਲੱਖਿਆ, ਸਰਬ ਘਟਿ। ਮਿਲ ਗੁਰ ਨਾਮ
ਲਗਾਇਉ ਰੱਟ ॥ ਚੌਂਕ ਚਤਰ ਜਗ ਜਾਣ ਮਹਾਨ ॥ ਪੂਰਨ ਹਾਰ
ਜਗਤ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣ ॥ ਨਾਨਕੇ ਮਾਪੇ ਸਾਕ ਸੋਹੇਲੇ। ਕਰ ਕਿਰਪਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ॥ ਹੱਥ ਗਾਨਾ ਗਣਿਉ ਸੋ ਮਾਲ। ਕਿਆ
ਪੁੰਨ, ਦਾਨ ਰਚਨ ਆਕਾਲ ॥ ਕੁੰਭ ਕਮਾਲ ਜਨਮ ਜਨ
ਪਾਇਉ। ਸੁਰਤ ਸ਼ਬਦ ਆਨਾਜ ਮਿਲਾਇਉ ॥ ਭਰ ਜਲ ਕੁੰਭ
ਕਾਰਜ ਮੇ ਧਰਿਉ। ਤਿਵ ਕਾਰਜ ਸੋਪੂਰਨ ਕਰਿਉ ॥ ਦੀਪਕ
ਦਿਲ ਹੰਗ ਤੇਲ ਬਿਠਾਈ। ਸੁਰਤ ਮਿਲਾ, ਉੱਤੇ ਜੋਤ

ਜਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਭਰਵਾਸੇ, ਸੋ ਸੰਧੂਰ । ਨੌ ਦਰ ਤੋਂ, ਨੌ ਗ੍ਰਹਿ ਸਭ
ਦੂਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਸਾਂਦ, ਸਮਝ ਸੱਚ ਸੋਈ । ਸਭ ਕਾਰਜ, ਪ੍ਰਭ ਓਟ
ਲੈ ਹੋਈ ॥ ਖੋਪਾ ਕਾਰਜ, ਸਮੱਗਰੀ ਘਿਉ । ਇਕ ਦਰ ਖਤਮ
ਸੋਗੰਦੀ ਭਇਉ ॥ ਅਬ ਅੰਬ, ਪੱਤ ਜਗਨ ਜਗ ਜਾਗ । ਸੁਰਤ
ਸ਼ਬਦ ਮਿਲ ਮੰਗਲ ਰਾਗ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਪ੍ਰਣ, ਪ੍ਰਣ ਬਿਠਾਉ ।
ਸੰਗ ਗੁਰ ਸਤਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਮਾਉ ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਭਜ ਹਰਿ
ਨਾਮ । ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਧਿਆਨ, ਸਫਲ ਸਭ ਕਾਮ ॥

“ਅਨਮੋਲ ਵਚਨ”
(ਮਿਲਣੀ ਦੇ ਸਮੇਂ)

ਮੇਲ ਮਿਲਾਇਆ ਦਾਤੇ, ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਣੇ ਕੇ ਯੋਗ ॥ ਦਿਲ
ਜੇ ਮਿਲਾਵੇ ਦਾਤਾ, ਜਾਂਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਵਾਲੇ ਰੋਗ ॥ ਖੁਸ਼ੀਆਂ
ਸਤਿਗੁਰ ਬਖਸ਼ੇ, ਉਮਰਾਂ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ ਵਿਯੋਗ ॥ ਤਨ, ਮਨ
ਵਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਮਿਲਣੀ ਆਦਰ ਸੰਗ ਹੋਗ ॥ ਕਿਰਪਾ ਪੱਗ
ਮਸਤਕ ਰਾਖੋ, ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਰ ਸਿਰ ਯੋਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੋਂ ਮਿਲ ਕੇ
ਮਾਂਗੋ, ਪਵੇ ਨਾ ਵਿਛੋੜੇ ਵਾਲਾ ਭੋਗ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ
ਪੁਕਾਰੈ, ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਰੇ ਸੋਗ ॥

* * *

“ਸ਼ਾਦੀ ਉਪਦੇਸ਼”

॥ ੧ੳ ਸੋਹੰ ਸਤਿਨਾਮ ਜੀੳ ॥

॥ ਦਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥

“ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਂਵ”

ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਂਵ ਹਰਿ ਦਰਸ਼ਨ ਗੁਰਾਂ ਦਾ, ਜਾਵੇ ਦੂਰ
ਬੁਲਾਈ ॥ ਦੀਆ ਮੇਲ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰ ਕੇ, ਗੁੱਝੀ ਰਮਝ
ਚਲਾਈ ॥ ਅਨਹਦ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਮਨ ਥਿਰ ਕਰ, ਮਿਟ ਗਏ
ਸਰਬ ਅੰਧੇਸੇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ, ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਭੇਸੇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਸੱਚ ਪਾਇਆ, ਰਤਨ
ਅਮੋਲਕ ਮੀਤਾ ॥ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਮਨ ਮਸਤ ਦੀਵਾਨਾ,
ਸ਼ਬਦ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ॥ ਮਹਾਂਵਾਕ ਸੁਣ, ਸੁਣ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੇ,
ਸ਼ਰਧਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਇਹ ਹੈ ਲਾਂਵ
ਪਹਿਲੜੀ, ਚਉਸਠ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥

“ਦੂਜੜੀ ਲਾਂਵ”

ਦੂਜੜੀ ਲਾਂਵ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤੀ, ਸੁਰਤ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਤੀ ਪਰਮ ਪਰੀਤੀ, ਦਰਗਾਹ ਮੇਂ ਸੁੱਖ ਪਾਈ ॥
ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਤਿਸ ਦਰ ਤੇ ਪਾਉ, ਸ਼ਰਨ ਪਰੈ ਕੋ ਤਾਰੈ ॥ ਹੁਕਮ
ਅੰਦਰ ਹੈ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ, ਤਨ ਮਨ ਜੇਕਰ ਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸ਼ਰਨ ਰਹਿ ਵਡਭਾਗੀ, ਸਹਿੰਸੇ ਸਗਲ ਗੁਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗ ਰਾਤਾ, ਨਿਸ ਦਿਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਭਰਮ
ਭੁਲਾਵਾ, ਮਿਟਿਆ ਦਾਵਾ, ਚਾਲ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਚਾਲੀ ॥ ਕਹਿ
ਰਵਿਦਾਸ ਇਹ ਲਾਂਵ ਦੂਜੜੀ ਬਚਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਾਲੀ ॥

“ਤੀਜੜੀ ਲਾਂਵ”

ਤੀਜੜੀ ਲਾਂਵ ਅਵਰਨ ਦੋਸ਼ ਤੇ, ਰਹਿਤ ਭਇਆ ਮਨ ਮੇਰਾ ॥
ਹਰਿ ਘਟਿ ਦੇ ਵਿਚ ਏਕ ਸਮਾਨਾ, ਸੋ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਡੇਰਾ ॥
ਪਰਮ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਜਾਨਾ, ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਮਿਲੇ ਉਪਾਰੈ ॥ ਮਨ ਮੇਂ
ਸੱਚ ਮੰਗਲ ਸੁੱਖ ਹੋਇ, ਜੋ ਲੋਚਾ ਮਨ ਧਾਰੈ ॥ ਮੰਗਲ ਦੇ ਮੰਗਲ
ਨਿਤ ਗਾਵਾਂ, ਇਹੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਸੰਗ ਲਿਵ
ਜੁੜੀ ਜੁੜੰਦੀ ਸਾਚਾ ਇਹ ਸਹਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਬਦ ਆਮੋਲਕ
ਦਰਸ਼ਨ, ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰ ਆਵੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸੋ ਲਾਂਵ
ਤੀਸਰੀ, ਸੁਰਤ ਗਗਨ ਚੜ ਜਾਵੈ ॥

“ਚੌਥੜੀ ਲਾਂਵ”

ਚੌਥੜੀ ਲਾਂਵ ਰਤਨ ਹਰਿ ਜਾਨਾ, ਸੁੱਖ ਸੰਪਤਿ ਘਰ ਆਏ ॥
ਆਸਾ, ਮਨਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ, ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਇ ॥ ਧੀਰੇ
ਧੀਰੇ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਹੁਣ, ਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਦਾਸੀ ॥ ਨਾ ਆਵੇ,
ਨਾ ਜਾਵੇ ਕਿਤ ਵੱਲ, ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ਸਤਿ
ਸੰਤੋਖ ਭਇਆ ਮਨ ਮੇਰੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥

ਆਇਆ ਬੇਰਾਗ, ਮਿਲਿਆ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਜੋੜੀ ਜੂੜੀ
ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਾਂਹੈ ਚੋਂ ਉਪਜਿਆ, ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗ
ਲਾਈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਤਿ ਲਾਂਵ ਚੌਥੜੀ, ਪੁਰਖੇ ਪੁਰਖ
ਮਿਲਾਈ ॥

“ਸੁਹਾਗ ਉਸਤਤ”

॥ ੧ੳ ਸੋਹੰ ਸਤਿਨਾਮ ਜੀਓ ॥

ਸੁਰਤ ਸੁਹਾਗਣ ਗੁਰੂ ਦੇਵ ਪਿਆਰੀ, ਸੋਹੰ ਨਾਮ ਸੰਗ ਖੇਲੀ ॥
ਬਹੁਤਿ ਜਨਮ ਦੇ ਵਿੱਛੜਿਆਂ ਨੂੰ, ਆਣ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਮੇਲੀ ॥
ਝੂਠੀ ਖੇਡ ਬਿਸਰ ਗਈ ਤਨ ਤੇ, ਬਾਜੀਗਰ ਸਿਉਂ ਮੇਲੀ ॥
ਸੱਚਾ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਇਆ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਤਿਸ ਸੰਗ ਲਾਡ
ਲਡੇਲੀ ॥ ਆਪ ਸਮਾਨ ਆਪਣੇ ਕੀਤੀ, ਆਗਿਆਨ ਨੀਂਦ
ਤੇ ਜਾਗੀ ॥ ਭੁੱਲੀ ਚੁੱਕੀ ਰਸਤੇ ਪੈ ਗਈ, ਆਤਮ ਸਿਉਂ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ॥ ਸਰਬ ਵਿਆਪੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰਾ, ਸਭ ਦਾ ਕਰੇ
ਸੁਧਾਰ ॥ ਕਹੇ ਰਵਿਦਾਸ ਮਨ ਭਇਆ ਦੀਵਾਨਾ, ਮਿਲਿਆ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥

* * *

“ਮੰਗਲਾਚਾਰ”

“ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਪਹਿਲਾ”

ਹਰਿ, ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਿਆਓ, ਸਦਾ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ॥ ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਹੰਕਾਰ, ਦੂਤ, ਜਮ ਦੂਰ ਹਰਿ ॥ ਸੱਚ, ਸ਼ੀਲ, ਸੰਤੋਖ, ਸਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਜੀਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ, ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਪੀਜੀਏ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗ ਨਿਵਾਸ, ਸਦਾ ਚਿੱਤ ਲੋੜੀਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਸ਼ਟਾ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਮਨ ਮੋੜੀਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਚਿੱਤ ਕਠੋਰ, ਪੱਥਰ ਸਮ ਜਾਨੀਏ ॥ ਭੀਜਤ ਨਾਹਨ ਕਬੀ, ਰਹੇ ਵਿਚ ਪਾਨੀਏ ॥ ਤਜਿ ਕਠੋਰ ਕਾ ਸੰਗ, ਸਦਾ ਗੁਰ ਸ਼ਰਣ ਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਮੇਂ ਧਿਆਨ, ਸਦਾ ਮੁੱਖ ਰਾਮ ਕਹੁ ॥ ਨੱਤ ਪਤੀ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ, ਸਦਾ ਮਨ ਕੀਜੀਏ ॥ ਤਨ, ਮਨ ਅਰਪੇ ਤਾਂਹ, ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਲੀਜੀਏ ॥ ਨਿੱਜ ਪਤੀ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ, ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੀ ॥ ਪਤੀ ਬਿਨ ਆਨ ਨਾ ਹੇਰੇ ਸਾ ਬਡਿਭਾਗਣੀ ॥ ਜਿਨ ਧੰਨ ਪਤੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਜਾਨਯੋ, ਹੈ ਸਹੀ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣ ਨਾਰ, ਪਾਇ ਦੁੱਖ ਨਾ ਕਹੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪੁਕਾਰੇ, ਜਪਯੋ ਨਾਮ ਦੋਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾਰਜ ਸੋ ਏਕ, ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਮਾਣੋ ਦੋਏ ॥

“ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਦੂਜਾ”

ਦੂਜਾ ਭਾਓ ਮਿਟਾਓ, ਮੰਗਲਾ ਦੂਸਰਾ ॥ ਬਣ, ਤ੍ਰਿਣ ਪਰਬਤ, ਪੂਰ ਰਹਯੋ, ਪ੍ਰਭ ਹੂੰਸਰਾ ॥ ਘਟਿ, ਘਟਿ ਏਕੋ, ਅਲਖ, ਪਸਾਰਾ

ਪਸਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਜਾਨੇ ਗਯਾਨ, ਨਾ ਜਾਨੇ ਅਸਰਿਆ ॥
 ਸਭ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ, ਜਾਨ ਗੁਰ ਪਾਇਕੇ ॥ ਰਹੇ ਸਦਾ
 ਆਨੰਦ, ਤਾਸ ਗੁਣ ਗਾਇਕੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਤੇ ਬੇ-ਮੁੱਖ, ਸਦਾ
 ਦੁੱਖ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਆਮੋਲ, ਬਿਅਰਥ ਗੁਆਇ
 ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਲਹੇ ਨਾ ਧੀਰ, ਪੀਰ ਬਹੁ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ਲਹੇ
 ਅਨਾਦਰ ਸਰਬ, ਠਉਰ ਜਹਾ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਭਇ
 ਦਿਆਲ, ਸੋ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ, ਨਾਮ
 ਜਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਪਾਈਏ ॥ ਸੰਤਨ
 ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਨਾਮ ਹਰਿ ਧਿਆਈਏ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ, ਪਤੀ
 ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿਆ ਅਟੱਲ ਸੁਹਾਗ, ਵਿਯੋਗ
 ਗਵਾਈਏ ॥ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਇਸ ਜੋੜੀਏ ॥ ਕਹਿ
 ਰਵਿਦਾਸ ਇਨ ਸੰਗ, ਸਦਾ ਸੁੱਖ ਲੋੜੀਏ ॥

“ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਤੀਸਰਾ”

ਰਲਿ ਮਿਲ ਸਖੀਆਂ, ਮੰਗਲ ਗਾਇਆ ਤੀਸਰਾ ॥ ਸਦਾ ਜਪੋ
 ਹਰਿ ਨਾਮ, ਨਾ ਕਬਹੂ ਬੀਸਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਲਗ ਚਰਨ,
 ਸਦਾ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਰਿੱਧ, ਸਿੱਧ, ਨੌਂ ਨਿੱਧ, ਸਭੀ ਕਛਹੂ
 ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਅਟੱਲ ਸੁਹਾਗ ਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਭਏ ਦਿਆਲ, ਤਾਂ ਜਾਗਿਯੋ ਭਾਗ ਹੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ
 ਪਾਇ, ਮਿਟੇ ਅੱਘ ਸਰਬ ਹੀ ॥ ਪਾਇਉ ਸ਼ੀਲ ਨਿਧਾਨ,
 ਮਿਟਾਇ ਗਰਬ ਹੀ ॥ ਰਹਿਆ ਨਾ ਸੰਸਾ ਮੂਲ, ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਗੁਰ

ਪਾਇਆ ॥ ਹਿਰਦੇ ਭਇਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਯਾਨ ਮਿਟਾਇਆ ॥
 ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾ ਸਾਰ, ਕਛਹੂ ਸੰਸਾਰ ਹੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ
 ਧਿਆਵੈ, ਭਵਿ ਨਿੱਧ ਪਾਰ ਹੈ ॥ ਮੰਗਲ ਮਹਾਂ ਸੋ ਮੰਗਲ, ਹਰਿ,
 ਹਰਿ ਨਾਮ ਹੈ ॥ ਆਠ ਪਹਿਰ ਮੁੱਖ ਜਪੋ, ਇਹੀ ਸੁੱਭ ਕਾਮ ਹੈ ॥
 ਸੱਚ ਰਵਿਦਾਸ ਬਤਾਵੇ, ਨਾਮ ਨਾ ਛੋਡੀਏ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਮੇਂ
 ਧਿਆਨ, ਸਦਾ ਮਨ ਜੋੜੀਏ ॥

“ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਚੌਥਾ”

ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਆਨੰਦ, ਸੁਖੀ ਮੁੱਖ ਗਾਇਆ ॥ ਕਾਰਜ ਭਇਆ
 ਸੁਹੇਲਾ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਧੰਨ ਔਰ ਪਿਰ ਕੀ, ਪ੍ਰੀਤ
 ਬਣੀ ਇੱਕ ਸਾਰ ਹੈ ॥ ਘਟਾ, ਛਟਾ ਸਮ ਮਿਲੀ, ਮੀਨ ਜਿਮ
 ਵਾਰ ਹੈ ॥ ਪਿਰ ਸੰਗ ਪਾਇ ਆਨੰਦ, ਨਾ ਦੁੱਖ ਕੀ ਲੇਸ ਹੈ ॥
 ਪਤੀ ਕੀ ਆਗਯਾ ਮੇਂ, ਜੋ ਰਹੇ ਹਮੇਸ਼ ਹੈ ॥ ਪਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ
 ਕਰਕੇ, ਜਿਨ ਧੰਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਬਹੁ ਨਾਰ, ਸਰਬ
 ਸੁੱਖ ਮਾਣਿਆ ॥ ਜਿਨ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਯਾਲ, ਸੁਖੀ ਬਹੁ
 ਗਾਈਏ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ, ਨਾ ਕੀਮਤ ਪਾਈਏ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗ, ਤੇਰੇ ਅਵਰ ਵੀ ਕੇਤੜੇ ॥ ਕਰ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ
 ਪ੍ਰੀਤ, ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੋ ਜੇਤੜੇ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭ ਹੀ ਪੂਰੇ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰ
 ਦੀਏ ॥ ਪੂਰਬ ਪੁੰਨ ਅਨੇਕ ਫਲ ਤਿਸ ਅਬ ਲੀਏ ॥ ਜਨ
 ਰਵਿਦਾਸ ਪਿਆਸ, ਸਦਾ ਗੁਰ ਨਾਮ ਕੀ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗ ਰਹੇ
 ਪ੍ਰੀਤ, ਓਟ ਇੱਕ ਨਾਮ ਕੀ ॥

“ਅਨਮੋਲ ਵਚਨ”

ਪ੍ਰਣਵੰਤੇ ਪ੍ਰਣ ਘੜੀ, ਸੋਹਾਈ ਜੀਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਆਣ,
ਮਿਲਾਈ ਜੀਓ ॥ ਪ੍ਰਣ ਪ੍ਰਣਵੰਤੇ ਪ੍ਰਣ, ਧਾਰਨ ਕੀ ਜੀਓ ॥
ਪ੍ਰਣ ਮੇਂ ਏਕ ਨਾਮ, ਸੋ ਲੀ ਜੀਓ ॥ ਪਤੀ ਘਰ ਪਤਨੀ, ਏਕ
ਰਸਾਇਣ ਜੀਓ ॥ ਮਾਤ ਬੜੀ, ਛੋਟੀ ਸਮ, ਭੈਣ ਜੀਓ ॥ ਪਤੀ,
ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਸਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵ ਜੀਓ ॥ ਪੂਜਨ, ਸੇਵਨ ਸਮ, ਨਹੀਂ
ਮੇਵ ਜੀਓ ॥ ਪਵਨ, ਅਗਨ, ਜਲ, ਜੰਨ ਹਮਰਾਈ ਜੀਓ ॥
ਸੂਰਜ, ਧਰਤ, ਸੰਗਤ, ਚੰਨ ਅਗਵਾਈ ਜੀਓ ॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ
ਵਿਛੜਤ, ਵਿਯੋਗ ਜੀਓ ॥ ਸੁਰਤ ਸ਼ਬਦ ਵਿਯੋਗ, ਸੰਜੋਗ
ਜੀਓ ॥ ਪ੍ਰਣ ਕਰਤੇ, ਪ੍ਰਣ ਤੋੜ, ਨਿਭਾਉ ਜੀਓ ॥ ਲੋਕ ਕੁਸੰਗ
ਫਰਕ, ਨਹੀਂ ਪਾਉ ਜੀਓ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਭਉ ਸੰਗਿ,
ਸੋਈ ਜੀਓ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਜੀਓ ॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 139)

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

* * *

ਵੈਰਾਗਮਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

ਰਾਗ ਗਉੜੀ

ਪਹਿਲੇ ਪਹਰੇ ਰੈਣਿ ਦੈ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਤੈਂ ਜਨਮ ਲਿਯਾ
ਸੰਸਾਰ ਵੇ। ਸੇਵਾ ਚੂਕੋ ਰਾਮ ਕੀ ਬਨਿਜਾਰਿਆ ਤੇਰੀ ਬਾਲਕ
ਬੁਧਿ ਗੰਵਾਰ ਵੇ ॥੧॥ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਗੰਬਾਰ ਨ ਚੇਤਿਯੋ ਭੂਲਾ
ਮਾਯਾ ਜਾਲ ਵੇ। ਕਹਾ ਹੋਇ ਪਾਛੇ ਪਛਿਤਾਏ ਜਲ ਪਹਿਲੇ ਨ
ਬਾਂਧੀ ਪਾਲ ਵੇ ॥੨॥ ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਾ ਭਯਾ ਅਯਾਨਾ ਥਾਂਮਿ ਨ
ਸਕਾ ਭਾਵ ਵੇ। ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੈ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਜਨਮ
ਲਿਯਾ ਸੰਸਾਰ ਵੇ ॥੩॥ ਦੂਜੇ ਪਹਰੇ ਰੈਣ ਦੇ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਤੂੰ
ਨਿਰਖਤ ਚਾਲਿਓ ਛਾਂਹ ਵੇ। ਹਰਿ ਨ ਦਮੋਦਰ ਧਿਆਇਆ
ਬਨਿਜਾਰਿਆ ਤੈਂ ਲੇਈ ਨ ਸਕਾ ਨਾਂਵ ਵੇ ॥੪॥ ਨਾਂਵ ਨ
ਲੀਆ ਅੰਗੁਨ ਕੀਆ ਇਸ ਜੋਬਨ ਕੈ ਤਾਨ ਵੇ। ਅਪਨੀ
ਪਰਾਈ ਗਿਨੀ ਨ ਕਾਈ ਮੰਦ ਕਰਮ ਕਮਾਨ ਵੇ ॥੫॥ ਸਾਹਿਬ
ਲੇਖਾ ਲੇਸੀ ਤੂੰ ਭਰਿ ਦੇਸੀ ਭੀਰ ਪਰੈ ਤੁਝ ਤਾਂਹ ਵੇ। ਜਨ
ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੈ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਤੂੰ ਨਿਰਖਤ ਚਾਲਾ ਛਾਂਹ
ਵੇ ॥੬॥ ਤੀਜੇ ਪਹਰੇ ਰੈਣ ਦੇ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਤੇਰੇ ਢਿਲੜੇ ਪੜੇ
ਪ੍ਰਾਨ ਵੇ। ਕਾਯਾ ਰਵਾਨੀ ਨਾ ਕਰੈ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰ
ਬਸੇ ਕੁਜਾਨ ਵੇ ॥੭॥ ਏਕ ਬਸੈ ਕੁਜਾਨ ਕਾਯਾਗੜ ਭੀਤਰ

ਪਹਿਲਾ ਜਨਮ ਗੰਵਾਇ ਵੇ। ਅਬ ਕੀ ਬੇਰ ਨ ਸੁਕਿਰਿਤ ਕੀਯੋ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਯਹਿ ਗੜਿ ਪਾਇ ਵੇ ॥੮॥ ਕੰਪੀ ਦੇਹ ਕਾਯਾਗੜ
ਛੀਨਾ ਫਿਰ ਲਾਗਾ ਪਛਿਤਾਨ ਵੇ। ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੈ
ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਤੇਰੇ ਢਿਲੜੇ ਪੜੇ ਪਰਾਨ ਵੇ ॥੯॥ ਚੌਥੇ ਪਹਰੇ
ਰੈਨ ਦੇ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਤੇਰੀ ਕੰਪਨ ਲਾਗੀ ਦੇਹ ਵੇ। ਸਾਹਿਬ
ਲੇਖਾ ਮਾਂਗਿਆ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਤੂ ਛਾਡਿ ਪੁਰਾਨੀ ਥੇਹ
ਵੇ ॥੧੦॥ ਛਾਡਿ ਪੁਰਾਨੀ ਜਿੰਦ ਅਯਾਨਾ ਬਾਲਦਿ ਲਦਿ
ਸਬੇਰਿਆ ਵੇ। ਜਮ ਕੇ ਆਏ ਬਾਂਧਿ ਚਲਾਏ ਬਾਰੀ ਪੂਗੀ
ਤੇਰਿਆ ਵੇ ॥੧੧॥ ਪੰਥ ਚਲੇ ਅਕੇਲਾ ਹੋਏ ਦੁਹੇਲਾ ਕਿਸ ਕੋ
ਦੇਹ ਸਨੇਹ ਵੇ। ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਕਹੈ ਬਣਿਜਾਰਿਆ ਤੇਰੀ
ਕੰਪਨ ਲਾਗੀ ਦੇਹ ਵੇ ॥੧੨॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 6)

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ

ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥
ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੁੰਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਕੋ
ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬ੍ਰਾਪਾਰੁ ॥ ਮੈ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥
ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥ ਮੋਹਿ
ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ
ਕਸੰਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ
ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥੧॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 8)

ਆਸਾ ਬਾਣੀ

ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ
ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ
ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ
ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥
ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 13)

ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਬੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਗਾਡ
ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਥੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ
ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਥਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ
ਸੀਵਾਂ ॥੨॥ ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ
ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥ ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ
ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 18)

ਰੇ ਮਨ! ਚੇਤ ਮੀਚੁ ਦਿਨ ਆਇਆ, ਤੋ ਜਗ ਜਾਲ ਨ

ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਟੇਕ ॥ ਕਾਨਿ ਸੁਨੈ ਨ ਨਜਰਿ ਦੀਸੈ,
ਜੀਹ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਮੁੰਡ ਰੁ ਤਨ ਥਰ ਥਰ ਕਾਂਪੇ, ਅੰਤਹੁ
ਬਿਰਿਯਾਂ ਪਹੁੰਤੋ ਆਈ ॥੧॥ ਕੇਸੋ ਸੇਤਹੁ ਪਿਕੁ ਭਏ ਸਭੁ, ਤਨ
ਮਨੁ ਬਲ ਬਿਲਮਾਇਆ ॥ ਮਧਿਆਂਨ ਗਯੋ ਤੁਰਾ ਚਲਿ
ਆਈ, ਅਜਹੁੰ ਜਗ ਰਹਿਓ ਭਰਮਾਇਆ ॥੨॥ ਪਾਨੀ
ਗਇਓ ਪਲੁ ਛੀਜੈ ਕਾਇਆ, ਯਹਿ ਤਨ ਜਰਾ ਜਰਾਨਾ ॥
ਪਾਂਚੋ ਥਾਕੇ ਜਰਾ ਜਰੁ ਸਾਨੈ, ਤੋ ਰਾਮਹਿ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੩॥
ਹੰਸ ਪੰਖੇਰੂ ਚੰਚਲੁ ਭਾਈ, ਸਮੁਝਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਾਂਹਿ। ਪ੍ਰਤਿ ਪਲੁ
ਮੀਚੁ ਗਰਾਸੈ ਦੇਹੀ, ਫੁਨਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚੇਤਹੁ ਨਾਂਹਿ ॥੪॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 19)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ

ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ
ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ਸਿਰ
ਊਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ ਤੈ
ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਜੀਉ
ਦੀਆ ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਾਟੁ
ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦਿਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ
ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ ਸਾਂਝ
ਪਰੀ ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ
ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 27)

ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਸਾਲ ਰਸੋਈ ॥ ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਨਿ ਰਹਨੁ ਨ
 ਹੋਈ ॥੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕੀ ਟਾਟੀ ॥ ਜਲਿ
 ਗਇਓ ਘਾਸੁ ਰਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਈ ਬੰਧ
 ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ ॥ ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ਕਾਢੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ ਘਰ ਕੀ
 ਨਾਰਿ ਉਰਹਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥ ਉਹ ਤਉ ਭੂਤੁ ਭੂਤੁ ਕਰਿ
 ਭਾਗੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ ਹਮ ਤਉ
 ਏਕ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੪॥੩॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 28)

ਰਾਗ ਸੂਹੀ (ਚੌਪਦਾ)

ਦੁਖਿਆਰੀ ਦੁਖਿਆਰਾ ਜਗ ਮਹਿ, ਮਨ ਜਪ ਲੈ ਰਾਮ
 ਪਿਆਰਾ ਰੇ ॥ ਟੇਕ ॥ ਗੜ ਕਾਂਚਾ ਤਸਕਰ ਤਿਹ ਲਾਗਾ, ਤੂੰ
 ਕਾਹੇ ਨ ਜਾਗ ਅਭਾਗਾ ਰੇ ॥ ਨੈਨ ਉਘਾਰਿ ਨ ਪੇਖਿਯੋ ਤੂਨੇ,
 ਮਾਨੁਸ਼ ਜਨਮ ਕਿਹ ਲੇਖਾ ਰੇ ॥ ਪਾਉਂ ਪਸਾਰ ਕਿਮਿ ਸੋਇ
 ਪਰਿਓ, ਤੈਂ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੋਇਆ ਰੇ ॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ
 ਨਿਤ ਭੇਂਟਹਿ, ਰਹਿ ਸੰਜਮ ਜਾਗਿਤ ਪਹਰਾ ਰੇ ॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 28)

ਰਾਗ ਮਾਰੂ (ਚਉਪਦਾ)

ਮਨ ਮੋਰਾ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ॥ ਟੇਕ ॥ ਬਿਸਾਸਕਤ
 ਰਹਿਓ ਨਿਸਵਾਸਰ, ਅਜ ਹੂੰ ਨਹਿੰ ਅਘਾਨੋ ॥ ਕਾਮੀ ਕੁਟਿਲ
 ਲਬਾਰ ਕੁਚਾਲੀ, ਸਮਝਇ ਨਹੀਂ ਸਮੁਝਾਨੋ ॥੧॥ ਸਤਿਸੰਗਤ
 ਪਲੁ ਨਹੀਂ ਕੀਨਹੀਂ, ਮਨ ਮੂਰਖਿ ਬਹੁ ਗਰਵਾਨੋ ॥ ਸੋਤ ਖਾਤ

ਦਿਨ ਰੈਨ ਬਿਤਾਇ, ਤਾਹਿ ਮੈਂ ਰਸਨਾ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥
 ਮਾਇਆ ਮੰਹਿ ਹਿਲ ਮਿਲਿ ਰਹਿਓ, ਫੋਕਟ ਸਾਟੇ ਜਨਮ
 ਗੰਵਾਨੋ। ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਕਛੁ ਚੇਤ ਬਾਬਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਵਿਨ
 ਨਹਿ ਉਬਰਾਨੋ ॥੩॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 59)

ਬੀਤਿ ਆਯੁ ਭਜਨੁ ਨਹੀਂ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥ਟੇਕ॥ ਸੇਤ ਭਇਓ ਤਨ
 ਥਰ ਥਰ ਕੰਪਹਿ, ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਹੀਂ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ
 ਨਹਿ ਗੁਰ ਪਦ ਸੇਓ, ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਨਹਿ ਗਾਈ। ਨਹਿ ਮਨੁ
 ਰਮਇਓ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਮਹਿ, ਤਨ ਸਿਉਂ ਪੀਰੀਤ ਦ੍ਰਿੜਾਈ।
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਲਨ ਕੀ ਬਰਿਆ, ਕੋਉ ਨ ਹੋਇ
 ਸਹਾਈ ॥੧॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 59)

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ

ਕਾ ਤੂੰ ਸੋਵੈ ਜਾਗ ਦਿਵਾਨਾ। ਝੂਠਾ ਜੀਵਨ ਸਾਂਚਿ ਕਰਿ
 ਜਾਨਾ ॥ ਟੇਕ ॥ ਜੋ ਦਿਨ ਆਵੈ ਸੋ ਦੁਖ ਮੇ ਜਾਹੀ। ਕੀਜੈ ਕੂਚ
 ਰਹਿਓ ਸਚ ਨਾਹੀ। ਸੰਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ। ਦੂਰ
 ਗਵਨ ਸਿਰ ਉਪਰ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਜੋ ਕਛੁ ਬੋਯਾ ਲੁਨਿਯੇ ਸੋਈ।
 ਤਾ ਮੇ ਫੇਰ ਫਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਛਾਡਿਯ ਕੂਰ ਭਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨਾ।
 ਤਾ ਕੋ ਮਿਟੈ ਜਨਮ ਅਰੁ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਜੀਉ ਦਿਯਾ ਸੋ
 ਰਿਜਕ ਅਮੜਾਵੈ। ਘਟ-ਘਟ ਭੀਤਰ ਰਹਟ ਚਲਾਵੈ ॥ ਕਰਿ
 ਬੰਦਗੀ ਛਾਡਿ ਮੈਂ ਮੇਰਾ। ਹਿਰਦੈ ਕਰੀਮ ਸੰਭਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੩॥

ਆਗੈ ਪੰਥ ਖਰਾ ਹੈ ਝੀਨਾ। ਖਾਂਡੈ ਧਾਰ ਜੈਸਾ ਹੈ ਪੈਨਾ। ਜਿਸ
 ਉਪਰ ਮਾਰਗ ਹੈ ਤੇਰਾ। ਪੰਥੀ ਪੰਥ ਸੰਵਾਰ ਸਵੇਰਾ ॥੪॥ ਕਿਆ
 ਤੈਂ ਖਰਚਾ ਕਿਆ ਤੈ ਖਾਯਾ। ਚਲ ਦਰਹਾਲ ਦਿਬਾਨ
 ਬੁਲਾਯਾ। ਸਾਹਿਬ ਤੋ ਪੈ ਲੇਖਾ ਲੇਸੀ। ਭੀਰਿ ਪਰਿਯਾ ਤੂੰ ਭਰਿ
 ਭਰਿ ਦੇਸੀ ॥੫॥ ਜਨਮ ਸਿਰਾਨਾ ਕਿਆ ਪਸਾਰਾ ਸੰਵਾਰਾ।
 ਸਾਂਝ ਪਰੀ ਚਹੁੰ ਦਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰਾ। ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਨਿਦਾਨਿ
 ਦਿਵਾਨਾ। ਅਜਹੁੰ ਨ ਚੇਤੈ ਦੁਨੀ ਫੰਦਖਾਨਾ ॥੬॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 30)

ਖੋਜਤ ਕਿਥੂੰ ਫਿਰੈ, ਤੇਰੇ ਘਟ ਮਹਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ਟੇਕ ॥
 ਕਸਤੂਰੀ ਮ੍ਰਿਗ ਪਾਸ ਹੈ ਰੇ, ਦੁੰਢਤ ਘਾਸ ਫਿਰੈ। ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ
 ਕਾਲ ਪਾਰਧੀ, ਛਿਨ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰੈ ॥੧॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗਲਾ
 ਸੁਖਮਨਾ ਨਾੜੀ, ਜਾ ਮੈਂ ਚਿਤ ਨ ਧਰੈ ॥ ਸਹਸਤਾਰ ਮਹਿੰ
 ਭੰਵਰ ਗੁਫਾ ਹੈ, ਭੰਵਰਾ ਗੂੰਜ ਕਰੈ ॥੨॥ ਦਿਲ ਦਰਿਯਾਵ
 ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਹੈ, ਗੁਰਮੁਖ ਸਮਝ ਪਰੈ। ਮਰਜੀ ਵਾ ਕੀ ਸੈਨ
 ਵਿਚਾਰੈ, ਤਉ ਹੀਰਾ ਹਾਥ ਪਰੈ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਮੁਝਿ
 ਰੇ ਸੰਤੋ, ਇਹੁ ਪਦ ਹੈ ਨਿਰਵਾਨ। ਇਹੁ ਰਹਸਿ ਕੋਉ ਖੋਜੈ ਬੂਝੇ
 ਸੋਉ ਹੈ ਸੰਤ ਸੁਜਾਨ ॥੪॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 35)

ਰਾਗ ਬਸੰਤ

ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੇ ਉਭਿ ਜਾਹਿ ॥
 ਗਰਬਵਤੀ ਕਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਉਪਰਿ ਲਵੈ

ਕਾਉ ॥੧॥ ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥ ਜੈਸੇ ਭਾਦਉ
 ਖੂੰਬਰਾਜੁ ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ
 ਕੁਰੰਕ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ਭੇਦ ॥ ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ਢੂਢੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥ ਅਪ
 ਤਨ ਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਰੇ
 ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਠਾਕੁਰੁ
 ਲੇਖਾ ਮਗਨਹਾਰੁ ॥ ਫੇੜੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜੀਉ ॥ ਪਾਛੇ ਕਿਸਹਿ
 ਪੁਕਾਰਹਿ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥੩॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਜਉ ਲੇਹਿ ਓਟ ॥ ਤੇਰੇ
 ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਸਭ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੋ ਜਪੈ
 ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 66)

ਰਾਗ ਮਲਾਰ

ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥੁ ਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥ ਸਾਧ
 ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈਲੇ ਕਪਰੇ ਕਹਾ ਲਉ
 ਧੋਵਉ ॥ ਆਵੈਗੀ ਨੀਦ ਕਹਾ ਲਗੁ ਸੋਵਉ ॥੧॥ ਜੋਈ ਜੋਈ
 ਜੋਰਿਓ ਸੋਈ ਸੋਈ ਫਾਟਿਓ ॥ ਝੂਠੇ ਬਨਜਿ ਉਠਿ ਹੀ ਗਈ
 ਹਾਟਿਓ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਭਇਓ ਜਬ ਲੇਖੋ ॥ ਜੋਈ ਜੋਈ
 ਕੀਨੋ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ॥੩॥੧॥੩॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 68)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ

ਰੇ ਮਨ ਮਾਂਛਲਾ ਸੰਸਾਰ ਸਮੁੰਦੇ, ਤੂੰ ਚਿਤਰ ਬਚਿਤਰ ਬਿਚਾਰ
ਰੇ। ਜਿਹਿ ਗਾਲੇ ਗਲਿਆਹੀਂ ਮਰੀਏ, ਸੋ ਸੰਗ ਦੂਰਿ ਨਿਵਾਰਿ
ਰੇ ॥ਟੇਕ ॥ ਯਮ ਹੈ ਡਿਗਣਿ ਡੋਰਿ ਹੈ ਕੰਕਣ, ਪਰ ਤਿਯ ਗਾਲੋ
ਜਾਣਿ ਰੇ ॥ ਹਵੈ ਰਸ ਲੁਬੁਧ ਰਮੇ ਯੋਂ ਮੂਰਖ, ਮਨ ਪਛਿਤਾਵੈ
ਨਿਆਂਣਿ ਰੇ ॥੧ ॥ ਪਾਪ ਗੁਨਿਓ ਛੈ ਧਰਮ ਨਿਬੋਲੀ, ਤੂੰ ਦੇਖਿ
ਦੇਖਿ ਫਲ ਚਾਖਿ ਰੇ ॥੨ ॥ ਪਰਤਿਰਿਆ ਸੰਗ ਭਲੋ ਜੋਂ ਹੋਵੈ, ਤੋ
ਰਾਣੋ ਰਾਵਨ ਦੇਖਿ ਰੇ ॥੨ ॥ ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਰਤਨ ਫਲ
ਕਾਰਨਿ, ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ਰੇ। ਕਾਂਚੋ ਕੁੰਭ ਭਰਿਓ ਜਲ
ਜੈਸੇ, ਦਿਨ ਦਿਨ ਘਟਤੋਂ ਜਾਇ ਰੇ ॥੩ ॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 77)

ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ ਸਤਿਨਾਮ

* * *

ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ

ਆਰਤੀ -1

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ
ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥
ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ
ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ
ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥
ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩॥
ਦਸ ਅਠਾ ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ
ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ
ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 21)

ਆਰਤੀ 2.

ਆਰਤੀ ਕਹਾਂ ਲੈਂ ਕਰ ਜੋਵੈ ।
ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਚੰਭੇ ਹੋਵੈ ॥ ਟੇਕ ॥
ਬਾਵਨ ਕੰਚਨ ਦੀਪ ਧਰਾਵੈ ।
ਜੜ ਬੈਰਾਗ ਰੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥
ਕੋਟਿ ਭਾਨੁ ਜਾਕੀ ਸੋਭਾ ਰੋਮੈ ।
ਕਹਾ ਆਰਤੀ ਅਗਨੀ ਹੋਮੈ ॥੨॥
ਪਾਂਚ ਤਤ ਯਹ ਤਿਰਗੁਨੀ ਮਾਯਾ ।
ਜੋ ਦੇਖੈ ਸੋ ਸਕਲ ਉਪਾਯਾ ॥੩॥
ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਦੇਖਾ ਹਮ ਮਾਹੀਂ ।
ਸਕਲ ਜੋਤਿ ਰੋਮ ਸਮ ਨਾਹੀਂ ॥੪॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ ੪੪)

* * *

ਆਰਤੀ 3.

ਸੰਤ ਉਤਾਰੈ ਆਰਤੀ ਦੇਵ ਸਿਰੋਮਨੀਏ ।
ਉਰ ਅੰਤਰ ਤਹਾਂ ਪੈਸਿ ਬਿਨ ਰਸਨਾ ਭਣਿਏ ॥ ਟੇਕ ॥
ਮਨਸਾ ਮੰਦਿਰ ਮਾਹਿੰ ਧੂਪ ਧੁਪਈਏ ॥
ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਮਾਲ ਰਾਮ ਚੜ੍ਹਈਏ ॥੧॥
ਚਹੁੰ ਦਿਸਿ ਦਿਬਲਾ ਬਾਲਿ ਜਗਮਗ ਹੂੰ ਰਹਿਓ ਰੇ ॥
ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਸਮ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਰਹਿਓ ਰੇ ॥੨॥
ਤਨ ਮਨ ਆਤਮ ਬਾਰਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗਾਈਏ ॥

ਭਨਤ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਤੁਮ ਸਰਨਾ ਆਈਏ ॥੩॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 89)

* * *

ਆਰਤੀ 4.

ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮੇਂ ਆਰਤੀ ਕੀਜੈ

ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਇਕੇ ਮੇਕ ਕਰੀਜੈ ।

ਸੁਸਮਨ ਇੰਦੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਭ ਧਰਾਵੈ

ਮਨਸਾ ਮਾਲਾ ਫੂਲ ਚੜਾਵੈ ॥੧॥

ਘੀਵ ਅਖੰਡਾ ਸੋਹੈ ਬਾਤੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਜੋਤ ਜਲੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀਂ ।

ਪਵਨ ਸਾਧਨਾ ਥਾਲ ਸਜੀਜੈ

ਤਾਮੇਂ ਚੌਮੁਖ ਮਨ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ॥੨॥

ਰਵਿ ਸਸਿ ਹਾਥ ਗਹੌਂ ਤਿਹ ਮਾਹੀਂ

ਖਿਨ ਦਹਿਨੇ ਖਿਨ ਬਾਮੇਂ ਲਾਹੀਂ ।

ਸਹਸ ਕੰਵਲ ਸਿਘਾਸਨ ਰਾਜੈ

ਅਨਹਦ ਝਾਂਜਨ ਨਿਤ ਹੀ ਬਾਜੈ ॥੩॥

ਇਹੰ ਬਿਧ ਆਰਤੀ ਸਾਂਚੀ ਸੇਵਾ

ਪਰਮ ਪੁਰਿਖ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ।

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸ ਗੁਰਦੇਵ ਬਤਾਵੈ

ਐਸੀ ਆਰਤੀ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵੈ ॥੪॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 89)

* * *

ਆਰਤੀ 5.

ਆਰਤੀ ਕਰਤ ਹਰਸੈ ਮਨ ਮੇਰੋ
ਆਵਤ ਚਿਤ ਤੁਵ ਰੂਪ ਘਨੇਰੋ ॥ਟੇਕ ॥
ਅਜਰ ਅਮਰ ਅਡੋਲ ਅਭੇਸ
ਨਿਰਗੁਨ ਰਹਿਤ ਰੂਪ ਨਹਿੰ ਰੇਖਾ ॥
ਚੇਤਨ ਸਤ ਚਿਤ ਘਨ ਆਨੰਦਾ
ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਤੇਜ ਅਮਿਤ ਅਭੇਦਾ ॥੧ ॥
ਅਨੁਭ ਅਜਨਮਾ ਸਰਬਗਯ ਅਨੰਤਾ ਅਭੇਦ ਅਦੈਸ਼
ਅਵਿਗਤ ਸੁਛੰਦਾ ।
ਨਾਮ ਕੀ ਬਾਤੀ ਘੀਵ ਅਖੰਡਾ ਇਕ ਹੀ ਜੋਤ ਜਲੈ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ॥੨ ॥
ਅਨਤ ਬਾਰ ਤੋਹਿ ਧਿਆਨ ਲਗਾਵਾ
ਮੁਨਿ ਜਨਿ ਪੈ ਪਾਰ ਨਹਿੰ ਪਾਵਾ ।
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਵਾ ਘੰਟਾ ਝਾਲਰ ਮਨਹਿ
ਬਜਾਵਾ ॥੩ ॥

(ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ ਪੰਨਾ 90)

* * *

ਅਰਦਾਸ

ਸਲੋਕ

ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥
ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥

ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ,
ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥
ਜਉ ਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ,
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮੁ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ,
ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥
ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੂ,
ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਉ ॥
ਜਪੋ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ,
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ,
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥
ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ,

ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥

ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ,

ਇਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥

ਜਪੋ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ, ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ
ਕੇ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ,

ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਗੀ ॥

ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥

ਜਪੋ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ, ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ

ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ, ਤਾ ਪਰ ਤੁੰਗੀ ਢਰੈ ॥

ਨੀਚਹ ਉਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ, ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥
ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥
ਜਪੋ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ

ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ, ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥
ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਕਰ ਤਲੈ, ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ,
ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰ,
ਉਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ, ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥
ਜੈਸਾ ਤੂ ਤੈਸਾ ਤੁਹੀ, ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥
ਜਪੋ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ

ਪੰਨ ਪੰਨ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,
ਪੰਨ ਪੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਾਲਮੀਕ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,
ਪੰਨ ਪੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,
ਪੰਨ ਪੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,
ਪੰਨ ਪੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੈਨ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,
ਪੰਨ ਪੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,

ਪੰਨ ਪੰਨ ਬਾਬਾ ਸ਼੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,
ਪੰਨ ਪੰਨ ਸੰਤ ਮੀਰਾ ਬਾਈ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,
ਪੰਨ ਪੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰੰਕਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,
ਪੰਨ ਪੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੰਕਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ,
ਪੰਨ ਪੰਨ ਸੰਤ ਭਿਲਣੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਸਾਰੇ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਵੱਲ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਸਿਮਰਨ
ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ
ਜਪੋ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ

ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ ਅਸਥਾਨ
ਸੀਰ ਗੋਵਰਧਨਪੁਰ ਵਾਰਾਨਸੀ, ਬੇਗਮਪੁਰਾ ਹਰਿਦੁਆਰ,
ਡੇਰਾ ਸੱਚਖੰਡ ਬੱਲਾਂ ਸਭੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ
ਜਪੋ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ,
ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥
ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ, ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ,
ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਹਤੁ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ, ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ,
ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖ ॥

ਧੰਨ ਧੰਨ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਜੀ ਦੇ
ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਵਿਚ ਅਰਦਾਸ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੀ.....

ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਰਸਨਾ ਵਾਸਤੇ ਪਰਸ਼ਾਦ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੈ ਜੀ
ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੇ ਆਰਤੀ,
ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥
ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਭੋਗ ਲੱਗੇ ਜੀ
ਪਰਸ਼ਾਦ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਵਰਤੇ ਜੀ

ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ
ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੋਵੇ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ ॥

* * *

